

NOVA ГАЗЕТА

№3(718), Січень, 17, 2024, Нью-Йорк

№3(718), January, 17, 2024, New York

ВІЙНА

**УКРАЇНСЬКА ВІТЧИЗНЯНА:
ХРОНОЛОГІЯ СПРОТИВУ** **СТОР. 4-5**

АМЕРИКА СЬОГОДНІ

**АЙОВА ДАЛА СТАРТ ВИБОРЧІЙ
КАМПАНІЇ 2024 РОКУ** **СТОР. 10**

У ГРОМАДІ

**КОЛЯДА ДЛЯ ХРИСТА
Й НА ПІДТРИМКУ УКРАЇНИ** **СТОР. 14-15**

ДОВКОЛА СВІТУ

**УКРАЇНСЬКІ СЛІДИ В МИНУЛОМУ
Й СЬОГОДЕННІ ЕЛЛАДИ** **СТОР. 20-21**

СОБОРНА - ЗНАЧИТЬ НЕПЕРЕМОЖНА!

СТОР. 6

**ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ!
20 СІЧНЯ – ДЕНЬ КІБОРГІВ**

СТОР. 3,19

WHIPPANY NJ

UKRAINIAN CHRISTMAS

CHARITABLE CONCERT

JANUARY

21th

SUNDAY 1PM

TICKETS: General - \$45,
Children under 13 y.o. - \$15

Ukrainian American Cultural
Center 60N Jefferson Rd, Whippany
NJ 07981

RSUKRAINE.ORG/EVENTS, Reservations: Iryna- (973) 413-5947

PHILADELPHIA PA

FEBRUARY

4th

SUNDAY 12:30

TICKETS: General - \$40,
Children under 12 y.o. - \$15

St. Michael The Archangel Ukrainian
Catholic Church 1013 Fox Chase Rd,
Jenkintown PA

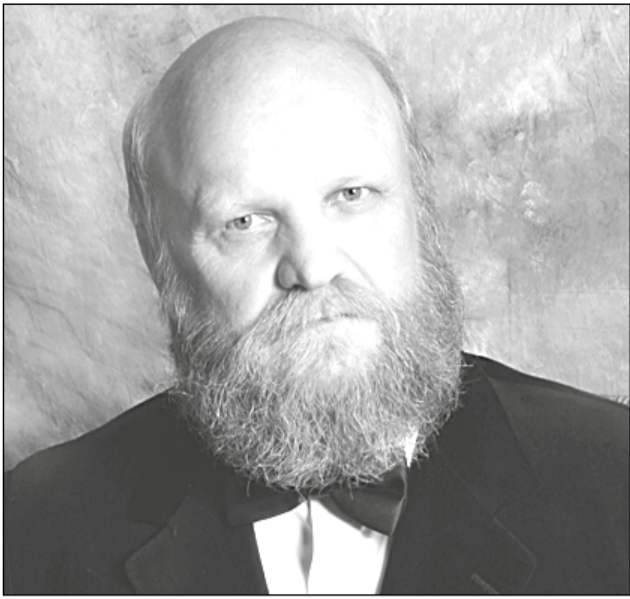
**OKSANA
MUKHA**

Honored Singer of Ukraine

**OLEKSANDR
BOZHNYK**

Violin virtuoso

RSUKRAINE.ORG/EVENTS, Reservations: Victoria 267-333-0100

65 рядків від редактора

Доброго дня, шановні читачі!

20 січня Україна відзначатиме День кіборгів (скорочення від «кібернетичний організм» – тобто створіння, яке замість людського мозку й серця має механічні та електронні пристрої, а тому не відчуває ані страху, ані болю). Цей день – данина пам'яті захисникам Донецького аеропорту, визначений як всеукраїнський. Цього дня ми віддаємо шану українським воїнам, які протягом 242 днів стояли на захисті цього стратегічного об'єкта.

Бойові дії за аеропорт тривали з 26 травня 2014 року по 22 січня 2015-го, завершившись повною руйнацією старого та нового терміналів. У боротьбі за аеропорт і селище Піски брали участь спецпризначенці, аеромобільні й механізовані бригади, мотопіхота, розвідувальні батальйони, а також представники добровольчих формувань, таких як полк «Дніпро-1», Добровольчий український корпус (ДУК) та інші. Крім того, участь у захисті аеропорту брали волонтери й медичний персонал.

За свою стійкість та незламність захисників почали називати «кіборгами». Вони стали символом мужності та відданості ідеалам вільної та незалежної України.

З 18 по 21 січня 2015 року внаслідок підриву окупантами терміналу загинуло 58 кіборгів, і 21 січня було ухвалено рішення вивести українських військовиків зі зруйнованого нового терміналу.

Захищаючи Донецький аеропорт, українські захисники зазнали великих втрат – понад 200 загиблих та більше 500 поранених. Багатьох з них було відзначено державними нагородами, а деяких вишановано посмертно.

Після початку повномасштабного російського вторгнення до України в лютому 2022 року кіборги знову взяли зброю до рук, аби стати на прю з підступним і жорстоким ворогом, якого їхній вождь послав з «місією» вбивати наш народ.

Україна пам'ятає той подвиг мужніх і скромних людей. Тоді від зливи металу й вогню в Донецькому аеропорту плавився бетон. Він не витримував такого шквалу, а люди, вчорашні робітники, трактористи, вчителі, студенти, витримували, бо їм відступати було нікуди – позаду була Батьківщина.

З часом, після багатьох штурмів, аеропорт отримав символічне значення для України – свідчення героїзму її бійців, що успішно протистоять потужним силам путінських ордінців. Летовище стало «українськими Фермопілами», а його захисників супротивник за стійкість назвав кіборгами.

Аеропорт треба було й далі тримати, заявляв у 2015-му кіборг Микола Воронін, який брав участь в обороні летовища в складі 79-ї бригади.

«Це фортеця українськості. Це той об'єкт, де було багато втрат ворога та порівняно мало наших втрат», – розповідав він і додавав, що не знає нікого з кіборгів, хто виступав би за відхід з аеропорту.

Мине багато часу, а донецьких кіборгів вдячна Україна пам'ятатиме так, як пам'ятає оборонців Фермопіл вдячна Греція.

Раджу всім, хто досі не подивився фільм режисера Ахтема Сеїтаблаєва за сценарієм Наталії Ворожбит «Кіборги. Герої не вмирають», зробити це. Фільм дає чітке уявлення про ті бої й про тих відважних героїв, які зовсім не боялися смерті, обороняючи Донецький аеропорт. Бо для них смерть героїв була бажанішою, ніж примітивне життя боягузів, які тікають з України, рятуючи свої нікчемні душі. Страх жене їх на прикордонні річки, й вони взмилку перепливають їх, ризикуючи своїм життям. То чи не краще ризикувати їм заради свободи своєї Батьківщини?!

З повагою до вас,
Валентин Лабунський –
головний редактор «Нової газети»

• НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

Днями дивні мережеві алгоритми підкинули мені мемуари відомої фахівки київської історикіні Надії Лінки-Геппнер. На перших сторінках вона згадує про настрої в суспільстві на початку Першої світової. «Тоді ще мало хто знав про нахабне казнокрадство в інтендантстві, яке призвело до того, що наша армія не мала ані зброї, ані боеприпасів, ані спорядження, ані техніки, необхідних для ведення війни у ХХ столітті... Уся російська інтелігенція без критики й роздумів суцільно віддалася цьому «патріотичному гіпнозу». Усі тільки й говорили про допомогу Батьківщині, про пожертви на потреби армії, про обов'язок жінок працювати на фронті сестрами милосердя... Більшість молоді із заможних класів дуже швидко проминула період захопленого патріотизму й самопожертви. Почався час пристосування, винаходження всляких викрутків, щоби уникнути жажів і небезпек війни. З'явилася величезна кількість молодиків, які з різних причин ніяк не могли вирушити на фронт і ризикувати своїм життям. Натомість у тилу вони готові служити Батьківщині день і ніч, не шкодуючи своїх сил і здоров'я. Усі вони мали татусів, мамусь, тіток і дядьків, які цілком їх підтримували й сприяли влаштуванню на будь-яку роботу, що мала за можливість бодай подобу військової... Таким був дух часу».

Не хотілося б проводити зайві паралелі, все цілком інше: епоха, країна, ідентичність, мотивація. Суспільство імперії в 1914 році справді охопив патріотизм дещо дивного штибу: ділити з Німеччиною не було чого, підстав для претензій або образ мінімум, понад те внесок етнічних німців у розбудову того нудного монстра, у який розвинулася (чи то, навпаки, деградувала) Росія на початку ХХ століття, був чи не вирішальний. Аж ось тобі! Трощили німецькі крамниці, офіційно змінювали німецькі прізвиська на якісь питомиші (брат моєї прабабусі, наприклад, узяв прізвище дружини). Тому, повторюю, йдеться не про паралелі, а про певну впізнавану модель поведінки, назвімо її «Сценарій-1».

Інша модель – США, початок Другої світової. Президент Франклін Рузвельт здійснює тотальну мобілізацію країни: забезпечення бойових дій, збільшення виробництва зброї й товарів для ведення війни, підтримка союзників тощо. Держава впроваджує контроль і перерозподіл матеріальних і фінансових ресурсів, інвестиції в ключові галузі й, увага, мобілізацію населення (за саботування передбачався величезний штраф або 5-річне ув'язнення).

Зокрема, на облік тоді взяли 16 мільйонів американців від 21 до 36 років, призов відбувався жеребкуванням (!!!). Було також запроваджено картки для нормування деяких категорій харчів, автомобільних шин, дров і вугілля, бензину тощо.

Усі промислові виробництва було перепрофільовано: де робили друкарські машинки, почали робити кулемети. Вражає історія із суднобудуванням: для перевезення військових вантажів був потрібний

відповідний торговельний флот, а його не було, тож на приватних корабельнях за інноваційними технологіями налагодили виробництво транспортних суден класу «Ліберті». За роки війни США виробили, на хвилиночку, понад 2500 сухоовозів вантажністю 10 тисяч тонн, на збирання одного судна в середньому витрачався тиждень... Лише до СРСР у межах лендлізу надійшло 14 тисяч літаків, 13 тисяч танків, 400 тисяч автівок – тепер навіть дилетант може оцінити порядок цифр, хоча зрозуміло, що вартість і функціонал сучасного F-16 не порівняти з Airacobra P-39. Унаслідок надзвичайних заходів на Америку, станом на кінець війни, припадало вже 40% світового виробництва зброї. Про виробку нових озброєнь теж не забували (дивіться фільм «Оппенгеймер»).

«Сценарій-2» передбачає не просто солідарну ефективність, а й солідарну відповідальність, участь практично кожного громадянина, зокрема в ситуації, де основній території країни нічого не загрожує. Є

Сценарій «наші звияжні брати й сестри хай воюють, а ми будемо щосили перейматися, співчувати й вряди-годи донатити» себе вичерпав.

Мені досі боляче й соромно, що я зі своїми колишніми маскулініними замашками не там, де мав би бути, бо вік, болячки й загальна зношеність організму. Тому я не маю морального права засуджувати тих, хто уникає. Але це не завадить мені констатувати певні безособові істини: зусиль активної свідомої меншості, яка чи то перебуває в окопі, чи то підпорядкувала своє життя допомозі фронту, критично недостатньо. Змінити цю ситуацію зсередини системи навряд чи можливо, бо це там нікому не потрібно. Консенсус суспільства щодо відмови від критики влади до кінця війни втратив актуальність. Водночас тиск звичними методами (говорачи прямо, майдан у різних модифікаціях) не припустимий і технічно нездійснений. Натомість цифрова епоха надає безліч можливостей суспільству

СЦЕНАРІЙ ВІЙНИ

• Ці хлопці добровільно, без страху й сумнівів, пішли на війну, бо вважають, що захищати свою Батьківщину – це їхній святий обов'язок перед своїм народом

ще, звісно, «Сценарій-3», «Сценарій-4» тощо. Модель тоталітарної держави, де ні в кого нічого не питають (СРСР, Рейх); модель держави-фортеці-в-облозі (Ізраїль); модель суспільної незгоди (США зразка кінця 1960-х). Досвід України в чомусь унікальний, він складається з потужних факторів із протилежним знаком.

висловлювати свою незгоду й нав'язувати верхам порядок денний, який адекватно відповідатиме викликам.

Тільки капітальна зміна поведінки еліт (вживаю це слово у функціональному сенсі) може дати новий поштовх невідомому патріотизму перших місяців великої війни й змусить саботажників хоча б уцх-

ПЕРЕВАГИ	ВАДИ
1) Безсумнівна моральна правота, перебування на «світлому боці»;	1) Відсутність згоди, боротьба всередині політичного класу;
2) актуалізація патріотизму, остаточне виявлення нації;	2) пасивна «п'ята колона» й пряма ворожа агентура;
3) солідарність суспільства в цілому, потужні горизонтальні зв'язки;	3) неефективне державне адміністрування, відсутність підтримки оборонних галузей, полювання на виробників зброї;
4) безпосередня підтримка більшості розвинених країн;	4) масова корупція й саботаж;
5) неймовірна кількість самовідданих патріотів-добровольців;	5) паскудне «радянське» ставлення держорганів до особового складу всередині ЗСУ, до поранених і ветеранів;
6) розумні, досвідчені, мотивовані бійці на передовій;	6) значна кількість ухлянтів;
7) масовий рух волонтерів, стихійна мережа відповідних об'єднань...	7) недовіра, втома...

Не претендую на вичерпність списків, утім, і без того зрозуміло, що тил слабкий, і це абсолютний вирок, що не передбачає перегляду, ніяк не сприяє перемозі в якомусь найближчому майбутньому.

нути. Для цього еліти мають відчувати свою вразливість і тимчасовість. Їм це корисно.

Юрій Макаров,
журналіст, телеведучий

● ВІЙНА

Триває жорстока українсько-російська війна, розв'язана біснудатим кремлівським фюрером на прізвище Путін. Отримавши облизня на Київщині, Чернігівщині, Сумщині, Харківщині, в Херсоні, він зосередився тепер на Донбасі й коридорі сухоходом (частини Запорізької й Херсонської областей) з Росії до Криму й наказує тримати вже захоплені українські землі до останнього. Більше того, він не полишив надій захопити весь південь України, відрізавши її від Чорного моря й замкнувши дугу аж до Придністров'я, де він тримає 14-ту окупаційну армію. Йому сніться в складі РФ українські міста Запоріжжя, Дніпропетровськ, Кривий Ріг, Харків, Миколаїв, Херсон, Одеса... Він

● Головнокомандувач ЗСУ В.Залужний з генералами обдумує новий план контрнаступу, який, можливо, почнеться з настанням весни

на осіб. Росіяни готують близько 200 тисяч нових солдатів. Я не маю сумнівів, що вони знову підуть на Київ», – сказав Залужний в інтерв'ю журналу The Economist.

Зазначимо, що в нещодавньому звіті Інституту вивчення війни також є інформація, що вже зараз Москва готує десантно-штурмові бригади для висадки в тил лінії оборони ЗСУ, як це було під час початкових перших боїв за Гостомельське летовище 24 лютого 2022 року.

«Ймовірно, це будуть спроби висадки з гелікоптерів для швидкого розгортання особового складу. Їх використовуватимуть як ще один засіб для проведення виснажливих фронтових атак під керівництвом піхоти на українські укріплені позиції в короткостроковій перспективі», – зазначили в ISW.

Аналітики додають, що така концепція не нова для армії РФ,

УКРАЇНСЬКА ВІТЧИЗНЯНА: ХРОНОЛОГІЯ СПРОТИВУ

марить новими захопленнями, мріючи після України вдарити по країнах Балтії, Молдові, Польщі... Але поки що план-мінімум Путіна – це новий наступ на нові землі України.

Інформація про новий наступ рашистів періодично з'являється в ЗМІ, але ситуація на фронті загострюється, тому окупанти як ніколи готуються спробувати прорватись на новій ділянці. Про це офіційно говорили й українські військовики, й головнокомандувач ЗСУ Валерій Залужний.

Напередодні американський Інститут вивчення війни (ISW) конкретизував такі дані. За оцінками експертів, рашисти прогнозують новий наступ на кінець січня-початок весни.

Як прогнозують американські аналітики з ISW, російська армія, ймовірно, готує найближчими тижнями наступальні операції на сході та півдні України. Нині вони чекають морозів, аби для проходження бронетехніки замерзла земля. Експерти також цитують російських пропагандистів, які пишуть, що наступ начебто має відбутися з 20 січня по 2 лютого.

Водночас аналітики заспокоюють тим, що Росія поки що не має достатньої кількості живої сили для проведення нових широкомасштабних операцій. З наявними військами окупанти можуть тільки проводити локальні тактичні маневри, додають в Інституті вивчення війни.

«ISW продовжує оцінювати, що попри зимові погодні умови й стан місцевості, російські війська, ймовірно, намагатимуться підтримувати або інтенсифікувати локальні наступальні операції

● Знищені Повітряними силами ЗСУ рашистський літак дальнього радіолокаційного виявлення А-50 та повітряний пункт управління окупантів Іл-22

на сході України, намагаючись перехопити й утримати ініціативу. За даними ISW, російські війська не зможуть здійснити оперативно значущі прориви», – вважають аналітики.

Нагадаємо, ще до новорічних свят західні ЗМІ повідомляли, що рашисти розглядають можливість широкомасштабного наступу на Харківщині, для створення 15-кілометрової «буферної зони».

Однак українські експерти, зокрема, військово-політичний оглядач групи «Інформаційний спротив» Олександр Коваленко повідомляв, що такі вкиди – це лише хитрий маневр окупантів, аби відвернути увагу від можливої операції саме на Куп'янському напрямку. Таку ж

думку висловлювали й деякі західні ЗМІ.

Так, британське видання Telegraph з посиланням на своє джерело написало, що Україна нібито готується до того, що Росія може поновити контрнаступ на Харківщині. Журналісти навіть назвали точну дату атаки – 25 січня.

Пізніше представник Головного управління розвідки Андрій Черняк не підтвердив цю інформацію видання, але зазначив, що певне накопичення сил на Харківщині рашисти все таки здійснюють.

«ГУР фіксує певне накопичення сил та засобів ворога на Куп'янському напрямку. Це потенційно може свідчити про те, що окупанти мають намір активі-

зувати наступальні дії саме на цій ділянці фронту. Водночас ми не можемо стверджувати, що росіяни готують цей наступ саме на 25 січня», – підкреслив Черняк.

Крім того, головнокомандувач ЗСУ Валерій Залужний ще в грудні заявляв, що в нього немає сумнівів, що «підрозділи РФ знову підуть на Київ».

«Російська мобілізація спрацювала. Це неправда, що їхні проблеми настільки жахливі, що ці люди не воюватимуть. Вони воюватимуть. Цар скаже їм іти воювати, й вони підуть. Я вивчав історію двох чеченських воєн – все було так само. Можливо, вони не так добре оснащені, але вони все одно становлять для нас проблему. За нашими оцінками, у них є резерв в 1,2-1,5 мільйо-

оскільки схожі підрозділи діяли під час радянської інтервенції в Афганістані.

Водночас військовий експерт Олександр Мусієнко заявив, що в Росії нині немає можливості повторити сценарій висадки десанту з гелікоптерів, як це було в Гостомелі.

«Щодо Києва, то я думаю, що ні. Таку висадку складно повторити. Тому що на Київщині доволі активно працюють мобільно-вогневі групи, є ПЗРК, є зенітки, є крупнокаліберні кулемети. Так, як гелікоптери летіли і так, як вони можуть летіти, то вони всі помітні. Це ціль більш зручніша ніж дрон, як той самий «шахед». З точки зору збиття, таку ціль збити легше, особливо з ПЗРК. Тому, я думаю це малореально, враховуючи комплексну систему ППО. Якщо говорити про інші регіони, то там так само», – зазначив Мусієнко.

Проте експерт не виключив можливість висадки десанту в тил саме на лінії фронту. Це, за його словами, є одним з потенційних елементів бойових дій, які можуть бути використані ворогом.

Попри завивання московської пропаганди, що буцімто Путін вже давно закликає Київ до переговорів, не мають під собою жодного підґрунтя. Російський диктатор не зацікавлений у тому, щоб розпочати мирні переговори з Україною, адже в нього є глобальні цілі. Мова не тільки про повне знищення України, а й про крах НАТО. Про це цими днями заявив колишній командувач Сухопутними військами США в Європі Бен Годжес.

Генерал також розповів, чи є у Кремля можливість вести протистояння ще п'ять років. Годжес заявив, що кремлівський карлик вже перевів економіку країни на військові рейки, але, попри це, вона продовжує залишатися в скрутному становищі, а оборонна промисловість також відчуває чимало проблем.

«Йому не потрібно турбуватися про те, що думають росіяни, тому що він не бере участі в жодних легітимних виборах. І йому не потрібно турбуватися про те, що ЗМІ кинуть йому виклик. Я думаю, він знає, що його політичне майбутнє пов'язане з успіхом боротьби проти України. І тому він витратить стільки життів росіян, скільки буде потрібно, щоб зробити все, що йому потрібно», – заявив Годжес. Відповідно, на його думку, всі розмови про необхідність переговорів виглядають смішними.

Окремо американський генерал висловився стосовно того, що означатимуть ще п'ять років війни для України. Він вважає, що «Росія зазнає краху раніше», адже її економіка в дуже кепському стані. Ба більше, якби Захід працював над санкціями краще, то ізоляція відбулася б швидше. Це дозволило б відокремити Кремль від Ірану, Китаю, Північної Кореї та їхньої військової допомоги. Відповідно, навіть російський народ можливо не став би з цим миритися.

«Я не думаю, що вони зможуть продовжувати те, що роблять зараз, особливо якщо Захід нарешті зрозуміє, що перемога України в наших інтересах. І це не благодійність для України, це для нашої вигоди. Люди навколо Путіна, всі олігархи, вони втрачають свої гроші. Вони знають, що їм нікуди діватися. Промисловість знищується. Я не думаю, що Путін зможе продовжувати воювати протягом п'яти років. До того ж, він уже не молодий», – підсумував Годжес.

А тим часом, війна триває й новини з неї надходять не тільки про наступальні потуги рашистів. Увечері 14 січня над Азовським морем Повітряні сили України знищили рашистський літак дальнього радіолокаційного виявлення А-50 та повітряний пункт управління окупантів Іл-22.

«Дякую Повітряним силам за чудово сплановану та проведену операцію в Приазов'ї», – відзначив Головком Валерій Залужний.

«Спецоперація в Приазов'ї пройшла успішно. Далі буде...» – прокоментували у ПС ЗСУ.

Дещо згодом від командування надійшли додаткові відомості: А-50 знищено, а Іл-22 таки дотягнув до військового летовища біля Анапи Краснодарського краю, втім, за словами речника Повітряних сил Юрія Ігната, цей літак «не підлягає відновленню».

«Літак горів, серед екіпажу є поранені. І, сподіваємося, що є й 200-ті. Як не крути, ціль знищено, реанімація вже не допоможе», – додав полковник Ігнат.

А-50 – це літак дальнього радіолокаційного виявлення та керування на базі військо-

● Колишній командувач Сухопутними військами США в Європі генерал Бен Годжес: «Росія не витримає довготривалої війни, вона зазнає краху раніше, адже її економіка в дуже кепському стані»

● Звільнений у вересні 2022 року ЗСУ Куп'янськ (Харківщина) рашисти прагнуть знову захопити

во-транспортного літака Іл-76, який здійснив свій перший політ 19 грудня 1978 року. Він розроблявся для заміни на той момент вже застарілого Ту-126 силами Таганрозького науково-технічного авіаційного комплексу та Науково-виробничого об'єднання «Вега». Експлуатація дослідних зразків почалася в 1985 році, а на озброєння радянської армії літак було прийнято в 1988 році.

За радянських часів промисловість встигла виробила 31 такий літак, до наших часів справних бортів залишилося небагато: дев'ять на озброєнні РФ у варіантах А-50 й А-50У (три й шість відповідно), решта – на озброєнні Збройних сил Індії.

А-50 оснащений радіолокаційною системою, яка може виявляти далекі повітряні цілі, бачити запуски крилатих чи балістичних ракет і роботу протиповітряної оборони. Росія використовувала цей літак, зокрема, для виявлення української ППО та боротьби з нею – з такою метою він здіймався в повітря під час масованих ракетних атак РФ проти України. Окрім ППО, А-50 відстежував також місця дислокації українських літаків, складав мапу стратегічних об'єктів оборони та коригував ракетні удари.

Повітряний пункт управління Іл-22М11 було розроблено в 1980-х роках на базі пасажирського літака Іл-18Д. Усього виробили 21 такий борт. Більшість з них після розпаду СРСР отримала РФ. П'ять з них в останні роки пройшли модернізацію.

Має захищені канали зв'язку, які витримують серйозну радіоелектронну боротьбу. З борта такого літака керують військами, він захищений від ударів оперативно-тактичними ракетами.

За даними довідника Military Balance 2022, на початку повномасштабної війни в Росії було 12 літаків Іл-22М та 10 Іл-22 (старшої модифікації).

Авіаексперт Валерій Романенко називає збиття А-50 найбільшою втратою ворога в повітрі за майже два роки війни.

«Ці борти – летючі радари, які обладнані радіолокаційною станцією, що дозволяє бачити згори абсолютно все. А-50 можуть на малих висотах дуже близько підлітати до лінії фронту, унеможливаючи роботу української авіації. Для російських повітряно-космічних сил – це дуже важка втрата і в людському сенсі, найбільша з початку війни. Екіпаж А-50 складається з 5 осіб та ще 11 операторів – це висококваліфіковані офіцери у званні не ниж-

че капітана. 16 офіцерів за один бойовий виліт – це непоганий підсумок ударів наших Повітряних сил», – підкреслив експерт.

Втрата А-50 – друга найдошкульніша після знищення крейсера «Москва». «Якщо додати ліквідацію командного пункту, то в рашистів з'являється «дірки» на фронті, через які українські ударні засоби зможуть завдати ударів по найважливіших об'єктах противника», – каже Валерій Романенко.

Тим часом, Сили оборони України протягом доби з 16 на 17 січня відбили 91 атаку ворога на 7 напрямках фронту, найбільше – на Авдіївському. Про це йдеться в оперативній інформації Генерального штабу Збройних сил України.

Загалом ворог завдав 1 ракетний та 68 авіаційних ударів, здійснив 78 обстрілів з реактивних систем залпового вогню по позиціях наших військ та населених пунктах. Внаслідок російських терористичних атак є загиблі та поранені серед цивільного населення. Руйнувань та пошкоджень зазнали житлові будинки та інша цивільна інфраструктура.

Авіаційних ударів зазнали: Веселе, Берестове Харківської області; Новолюбівка, Серебрянське лісництво Луганської облас-

ті; Терни, Ямполівка, Богданівка, Авдіївка, Олександропіль, Новомихайлівка, Водяне Донецької області; Новодаріївка Запорізької області; Зміївка, Новоберислав, Берислав Херсонської області.

Під артилерійським вогнем опинилися понад 110 населених пунктів Чернігівської, Сумської, Харківської, Луганської, Донецької, Запорізької, Дніпропетровської, Херсонської та Миколаївської областей.

У зоні відповідальності ОСУВ «Хортиця» на Куп'янському напрямку українські захисники відбили 2 атаки ворога біля Синьківки Харківської області.

На Лиманському напрямку нашими захисниками відбито 13 атак ворога поблизу Тернів, Ямполівки, Торського Донецької області та ще 19 – в районах Серебрянського лісництва, Білогорівки Луганської області та Григорівки, Верхньокам'янського, Веселого Донецької області.

На Бахмутському напрямку наші воїни відбили 7 атак противника неподалік Іванівського, Кліщіївки та Андріївки Донецької області.

В зоні відповідальності ОСУВ «Таврія» на Авдіївському напрямку українські захисники продовжують стримувати ворога, який не полишає спроб оточити Авдіївку. Наші воїни стійко тримають оборону, завдаючи окупантам значних втрат. Так, Сили оборони протягом доби з 16 на 17 січня відбили 18 атак загарбників у районах Новобахмутівки, Степового, Авдіївки та ще 16 атак – біля Северного, Первомайського та Невельського Донецької області.

На Мар'їнському напрямку наші захисники продовжують стримувати ворога в районах Красногорівки, Георгіївки, Перемоги та Новомихайлівки Донецької області, де відбито 12 атак.

На Запорізькому напрямку Сили оборони відбили 3 атаки противника західніше Вербоного та Роботиного Запорізької області.

В зоні відповідальності ОСУВ «Одеса» на Херсонському напрямку українські воїни надалі продовжують заходи із розширення плацдарму. Незважаючи на значні втрати, ворог не полишає спроб вибити наші підрозділи із займаних позицій. Протягом минулої доби противник здійснив 1 безуспішний штурм позицій наших військ.

Водночас, українські воїни продовжують активними діями завдавати окупаційним військам втрат в живій силі та техніці, виснажують ворога вздовж всієї лінії фронту.

Протягом минулої доби авіація Сил оборони завдала ударів по 22 районах зосередження особового складу, озброєння та військової техніки, а також по 1 зенітно-ракетному комплексу противника. Підрозділи ракетних військ уразили 3 райони зосередження особового складу, 8 артилерійських засобів, 1 засіб ППО та 2 радіолокаційні станції противника.

Андрій Гурин
Спеціально
для «Нової газети»

• УРОКИ ІСТОРІЇ

День Соборності України – це свято на честь проголошення першої Незалежності та Акту Злуки Української Народної Республіки (УНР) та Західно-Української Народної Республіки (ЗУНР).

Соборність, тобто об'єднання в одне державне ціле всіх земель, що заселяє нація, – чудовий ідеал. Для українського народу, віками позбавленого своєї державності, розірваного на частини й розділеного між двома могутніми імперіями – Російською та Австро-Угорською, проблема соборності була особливо важливою й неймовірно складною. З початком Першої світової війни, яка розділила українців, попри їхню волю, між двома

• 22 січня 1919-го року. Софійська площа в Києві. Проголошення Акту Злуки

СОБОРНА – ЗНАЧИТЬ НЕПЕРЕМОЖНА!

22 січня – День Соборності України

ворожими блоками й не раз вогняним смерчем пронеслася західними теренами України, вона ще більше загострилася. Безперечно, це дуже підривало й ослаблювало сили українців по обидва боки кордону, гальмувало національно-державне відродження. Перша світова війна та її наслідки кардинально перекроїли всю систему міжнародних відносин. Зазнали поразки Німеччина та її союзники, не витримали напруження війни й розпалися Австро-Угорська монархія та Російська імперія. На політичній мапі Європи, особливо на сході континенту, з'явилися нові держави, які визначали свої зовнішньополітичні цілі та пріоритети, закладали підвалини нових, повоєнних відносин. Серед них була й Українська держава, що в своєму становленні проходила різні етапи й набувала різних форм: Українська Народна Республіка доби Центральної Ради, Українська Держава гетьмана П. Скоропадського, Українська Народна Республіка доби Директорії, Західноукраїнська Народна Республіка.

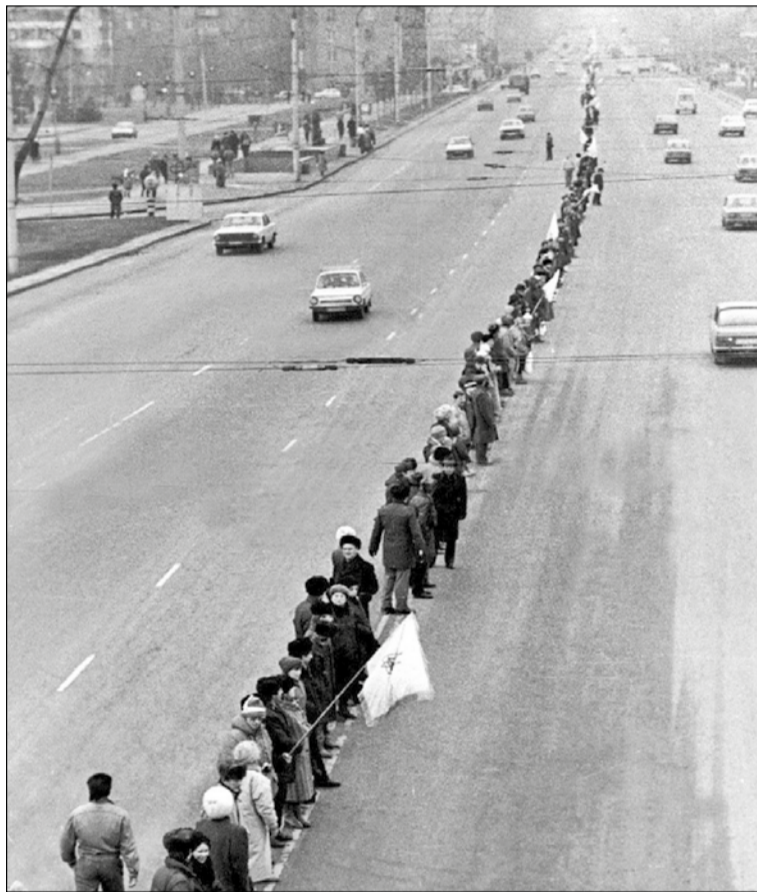
Після трьохсотлітнього забуття «українське питання» знову постало на порядку денному європейської політики, а українська дипломатія зробила перші кроки на міжнародній арені.

Найбільшу увагу наприкінці 1918 року уряд ЗУНР приділяв об'єднанню з УНР. Це питання постало одразу після проголошення Західноукраїнської держави, керівництво якої вважало, що реальна матеріальна та військова допомога могла надійти тільки з Великої України. Проте непевні перспективи загальноукраїнської справи на міжнародній арені та внутрішня політична нестабільність Наддніпрянської України, де саме розпочиналося повстання проти гетьмана Скоропадського, гальмували об'єднання. Його прискорила польсько-українська війна. 10 листопада 1918 року УН Рада уповноважила Державний Секретаріат (уряд ЗУНР) ужити необхідних заходів для об'єднання (злуки) українських

земель в одну державу. Втім, одностайності щодо механізму об'єднання в галицьких верхах не було. Якщо соціал-демократи, котрі перебували в опозиції, та деякі члени уряду (наприклад, секретар у військових справах Д. Вітовський) обстоювали максимально повне підпорядкування структур ЗУНР єдиному державному центру УНР, більшість національних демократів (наприклад, керівник галицької дипломатії В. Панейко) виступали за збереження якомога ширшої автономії ЗУНР. Останні виходили з того, що «східно-галицьке питання» розглядалося великими державами як окрема міжнародна проблема й, на їхню думку, мало більше шансів на позитивне розв'язання, ніж «загальноукраїнське».

Зрештою, після динамічних переговорів 1 грудня 1918 року у Фастові делегація ЗУНР (Д. Левицький і Л. Цегельський) і Директорія УНР ухвалили Передвступний договір про злуку двох держав. Уряд УНР почав надавати (хоча й обмежену) фінансову та матеріальну допомогу Державному Секретаріатові. 3 січня 1919 року перша сесія УН Ради у Станіславові одностайно затвердила текст Передвступного договору. 21 січня на спільному засіданні Директорії й уряду УНР та делегації ЗУНР під проводом заступника голови УН Ради Л. Бачинського було узгоджено Універсал про злуку, а наступного дня – його урочисто було проголошено на Софійській площі в Києві. Акт остаточно затвердив скликаний у Києві 23 січня 1919 року Всеукраїнський трудовий конгрес: «Віднині на всіх українських землях, розділених віками, Галичині, Буковині, Закарпатській Русі й Наддніпрянщині, буде єдина велика Україна. Мрії, задля запровадження яких найкращі сини України боролися й умирали, стали дійсністю».

Проголосивши злуку, уряди УНР і ЗУНР почали зважати на інтереси один одного й узгоджувати ключові зовнішньополітичні позиції. Швидко було об'єднано деякі дипломатичні місії. Після

• Ланцюг єднання. Січень 1990 року

прибуття до Будапешта місії УНР на чолі з М. Галаганом представник ЗУНР Я. Біберович став радником спільної української місії. До унерівської місії в Празі було призначено галицького представника А. Вітошинського, хоча продовжував виконувати свої функції його попередник С. Смаль-Стоцький, адже ЧСР належала до країн, де ЗУНР мала свої «спеціальні інтереси». 30 березня 1919 року на спеціальному засіданні Державного Секретаріату ЗУНР і членів Директорії та Ради Народних Міністрів (РНМ) УНР у Станіславові було ухвалено інструкцію про українську дипломатичну місію для участі в Паризькій мирній конференції. До пізньої осені 1919 року Директорія врахувала позицію галичан у відносинах з Польщею. Своєю чергою, віра в соборну Україну та бажання зберегти союз із С. Петлюрою, поряд з іншими мотивами (врахування можливої реакції Антанти, невіра

в силу й тривалість більшовизму), визначили негативне ставлення Є. Петрушевича до неодноразових пропозицій уряду та військового командування радянської України в березні-червні 1919 року щодо можливої допомоги та спільних дій.

Водночас між урядами УНР і ЗУНР існували серйозні суперечності, зумовлені двома головними причинами. По-перше, міжпартійною боротьбою: помірковані партії Галичини вважали Директорію надто лівою та соціалістичною; натомість соціалістичні партії УНР звинувачували уряд ЗУНР у «буржуазності». По-друге, відмінним міжнародним становищем УНР та ЗУНР і, відповідно, різними зовнішньополітичними пріоритетами.

В умовах, коли міжнародна спільнота виявилася неготовою визнати право українців на національне самовизначення, його треба було доводити й виборюва-

ти військовими та дипломатичними засобами. Проте саме цих сил і вмінь Україні й забракло. Українські уряди не змогли довести своєї життєздатності та спроможності бути серйозною потугою, на яку варто зважати. Жодне українське правління – Центральна Рада, гетьманат, Директорія УНР, Українська Національна Рада – не змогло утриматися при владі перед зовнішньою агресією чи внутрішньою опозицією й тривалий час контролювати свою територію, тоді як міжнародне визнання України обумовлювалося внутрішнім зміцненням і утвердженням національної державності. Виходило зачароване коло, розірвати яке так і не вдалося.

Кожен дістане свій урок з історії. Але ми маємо пам'ятати: українське національне відродження, наша незалежність можливі тільки за умови єдності нації. Тож із вірою в серці, з великим напруженням сил нам потрібно насамперед оборонити нашу державу від путіних, підняти її й відбудувати. І зробити це можливо лише за умови єдності, соборності нашої нації. Бо соборна – значить непереможна!

За часів радянського режиму День Соборності не відзначався, більше того – будь-яка згадка про нього знищувалася, цей день вважали «контрреволюційним святом». Перше офіційне святкування відбулося в 1939 році, у місті Хуст, столиці Карпатської України. Тоді ці землі перебували в складі Чехословаччини. На демонстрацію вийшло понад 30 тисяч українців – так День Соборності став наймасовішим заходом українців за 20 років.

На державному рівні День Соборності України вперше відзначили в 1999 році після указу тодішнього президента країни Леоніда Кучми. Однак у 2011 році указом президента Віктора Януковича День Соборності було скасовано на офіційному рівні, як і День Свободи 22 листопада – замість них 22 січня було проголошено Днем соборності й свободи. Втім, уже в 2014 році президентським указом Петра Порошенка День Соборності України було відновлено.

Головна традиція в День Соборності – це живий ланцюг, який українці вибудовують, символізуючи об'єднання українських земель і державну єдність. Історія цієї традиції починається в 1990 році – тоді живий ланцюг («Українська хвиля») простягнувся з Києва до Житомира, Рівного, Тернополя, Івано-Франківська, Стрия, Львова. За різними оцінками, участь в акції взяли близько трьох мільйонів українців та українок.

Відтоді це стало доброю традицією, яку щороку влаштовують у різних кутках України. У Києві 22 січня таким чином «з'єднують» два береги Дніпра – лівий і правий, символізуючи об'єднання Сходу й Заходу України.

*Велична і свята, ти наша Україно,
Лише тобі карать нас і судить.
Нам берегти тебе, Соборну і єдину,
І нам твою історію творить!*

**Юрій Шаповал,
доктор історичних наук**

• В УКРАЇНІ

КИЇВ-ЛОНДОН: РАЗОМ ПРОТИ РАШИЗМУ

Під час візиту прем'єр-міністра Великої Британії Ріші Сунака до Києва 12 січня відбулося підписання двосторонньої безпекової угоди між Великою Британією та Україною, яка діятиме до вступу України в НАТО. Цей договір став першим у сфері безпекових угод на виконання домовленостей, узгоджених під час Вільнюського самміту НАТО між Україною, членами «групи семи» та державами, що до них приєдналися.

Офіс президента України опублікував текст цієї угоди, в якій найбільше уваги приділяється обороні та безпеці.

«Сполучене Королівство зробить значні внески до коаліції спроможностей, включно з морською безпекою, військово-повітряними силами, протиповітряною обороною, артилерією та бронетехнікою, а також надаючи інші системи озброєння та боеприпаси, узгоджені учасниками», – йдеться в тексті угоди.

Згадано конкретні суми, які Велика Британія виділяє на підтримку України від 2022 року, і є зобов'язання, щоб ці суми відповідали потребам України в наступні роки дії угоди.

Окремо згадані питання морської безпеки та оборонної співпраці.

Джерело з українського боку повідомило журналістам, що на додаток до оприлюдненого тексту існують також додатки до угоди, що мають обмежений доступ через безпековий характер. Крім того, угода передбачає фінансову підтримку, відновлення та відбудову України. Крім того, частина угоди присвячена гуманітарній співпраці.

КАНАДА ТАКОЖ ПРАГНЕ УКЛАСТИ З УКРАЇНОЮ БЕЗПЕКОВУ УГОДУ

Після того, як Україна підписала з Великою Британією угоду про безпекову співпрацю, активізувалися переговори про безпекову угоду і з Канадою. Києву вже передано проект відповідної угоди, заявила посол Канади в Україні Наталка Цмоць.

«Я дуже рада повідомити, що минулого тижня Канада висла-

ла до Офісу Президента України копію проекту угоди, щоб розпочати детальніші переговори, аби за кілька тижнів закінчити роботу над безпековою угодою між Канадою та Україною», – розповіла вона журналістам.

У Канаді вважають, що це має бути угода про «безпекові заповнення – security assurances», каже пані посол. Водночас вона не вбачає жодних проблем у такому терміні. За словами Наталки Цмоць, такий підхід є спільним для країн «великої сімки». При цьому Н.Цмоць зауважила, що ухвалення такої безпекової угоди відповідатиме домовленостям лідерів Канади та України.

«Прем'єр-міністр Трюдо ще у вересні під час візиту Володимира Зеленського до Оттави сказав, що Канада прагне покласти на папір свої зобов'язання щодо багаторічної підтримки – для того, щоб Україна була впевнена в передбачуваності такої підтримки в майбутньому», – наголосила пані посол.

ОКСАНА МАРКАРОВА: «ДОВКОЛА ДОПОМОГИ УКРАЇНІ ВІД США ТРИВАЮТЬ ДИСКУСІЇ, АЛЕ Є ВЕЛИКИЙ ПРОГРЕС»

Посол України в США Оксана Маркарова сподівається, що Україна незабаром отримає додаткову допомогу від США, зазначивши, як і раніше, сильну двопартійну підтримку Києва в Конгресі.

«Виходячи з моїх дискусій на Капітолійському пагорбі, я можу чітко сказати, що у нас, як і раніше, дуже сильна двопартійна підтримка, незважаючи на ці дуже важкі обговорення, незважаючи на те, що дискусії тривають, і ми не змогли побачити ухвалення пакета допомоги до Різдва. Але в цьому нині є великий прогрес», – сказала Маркарова під час панельної дискусії в Українському домі в Давосі.

Посол наголосила, що обговорення про те, допомагати Україні чи ні, в Конгресі не ведуть, а йдеться про питання посилення південного кордону США, що прив'язано до пакета допомоги Україні та Ізраїлю.

«І ми молимося й розмовляємо з усіма нашими друзями та союзниками і просимо їх знайти рішення якомога швидше, щоб ми могли рухатися вперед і отримати необхідну нам підтримку, тому що вона була потрібна нам ще вчора», – додала Маркарова, зазначивши, що наразі для України дуже важливим є питання не лише оборонної підтримки, а й бюджетної, оскільки це необхідно для розвитку економіки та забезпечення інвестицій.

Д.КУЛЕБА РОЗПОВІВ, ЯК МОЖНА УНИКНУТИ ПРЯМОГО ЗІТКНЕННЯ МІЖ РОСІЄЮ ТА НАТО

Збільшення фінансової підтримки для України в майбутньому може допомогти уникнути прямої конфронтації між НАТО й Росією, в яку американські війська будуть змушені втрутитися. Про це заявив міністр закордонних справ України Дмитро Кулеба.

«Якою б не була ціна підтримки України зараз, ціна наведення порядку в світі в разі, якщо Україна програє, буде набагато вищою», – заявив глава МЗС України. Він також зазначив, що Україна продовжить боротьбу проти країни-агресорки навіть за недостатньої військової допомоги від союзників.

«Навіть якщо у нас скінчиться зброя, ми битимемося лопатами. Тому що на карту в цій війні для України поставлено саме існування нації», – зазначив міністр закордонних справ.

Як повідомлялося, спікер Палати представників Майк Джонсон розглядає можливість проведення прямих переговорів з президентом США Джо Байденом з питань допомоги Україні.

Адміністрація президента США Джо Байдена, своєю чергою, підтримала ідею конфіскувати майже 300 мільярдів доларів із заморожених російських активів і направити ці кошти на відбудову України. Прес-секретар російського диктатора Путіна Дмитрій Песков заявив, що конфіскація російських активів матиме «глибокі наслідки».

МІНІСТРИ П'ЯТИ КРАЇН СВРОСОЮЗУ ВИМАГАЮТЬ ПОВЕРНУТИ МИТО НА ІМПОРТ УКРАЇНСЬКОГО ЗЕРНА

Болгарія, Польща, Угорщина, Румунія та Словаччина вимагають повернути мито на імпорту українського зерна. Міністри сільськогосподарства цих країн надіслали лист з вимогами до Єврокомісії. Вони вважають, що дешевша сільськогосподарська продукція з України поглинає їхні експортні ринки. Про це в понеділок, 15 січня, повідомила прес-служба Кабінету Міністрів України.

За словами міністрів, українські фермери здешевлюють экс-

порт зерна, й це виштовхує фермерів ЄС з їхніх традиційних експортних ринків. Міністри країн, що звернулись до Єврокомісії, зазначили, що виробляють значно більше пшениці та кукурудзи, ніж їм потрібно, що, за їхніми словами, є ключовим для безпеки харчових продуктів у Європі та стратегічного суверенітету ЄС. Скарги були адресовані єврокомісару з питань торгівлі Валдісу Домбровскісу та комісару з питань сільського господарства Янушу Войцеховському.

Міністри країн також заявили, що фермери Болгарії, Польщі, Угорщини, Румунії та Словаччини «зазнали значних збитків» після того, як ЄС у 2023 році призупинив квоти на імпорту та мито на зерно з України. Міністри також закликають Європейську комісію, виконавчий орган Євросоюзу, перевірити українські виробничі інструкції на відповідність стандартам ЄС.

БІЗНЕСМЕН ІЗ ЗАКАРПАТТЯ ДОПОМІГ ВТЕКТИ ЗА КОРДОН 30 УХИЛЯНТАМ

На Закарпатті поліція та СБУ затримали 36-річного директора фірми з міжнародних перевезень, який за гроші вносив військовозобов'язаних до системи «Шлях» для їхньої втечі за кордон. Бізнесмену загрожує до семи років ув'язнення.

Як повідомили в поліції Закарпатської області, схему переправлення ухилантів за кордон організував житель села Топчине Тячівського району. Щоб військовозобов'язані могли вийти з України, він працював їх водіями на своє підприємство.

«Надалі, маючи доступ до електронного кабінету перевізника Єдиного комплексу інформаційних систем, підприємець вносив дані своїх співробітників до системи «Шлях», що дозволяло їм безперешкодно перетинати кордон в офіційних пунктах пропуску. За оперативною інформацією, такими послугами бізнесмена за невеликі гроші скористалися щонайменше 30 осіб», – інформують у поліції.

Під час обшуків на фірмі та в помешканні закарпатця, правоохоронці вилучили 500 тисяч гривень готівкою, печатки та документи, які скерують експертам на дослідження.

В УКРАЇНІ ПЛАНУЮТЬ МАЙЖЕ ВТРИЧІ СКОРОТИТИ КІЛЬКІСТЬ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

В Україні розробили законопроект, який передбачає зменшення майже втричі кількості вищих навчальних закладів (ВНЗ). Як розповів у понеділок, 15 січня, в інтерв'ю виданню The

Ukrainians заступник міністра освіти й науки України Михайло Винницький, таке рішення пов'язане із зменшенням кількості абітурієнтів.

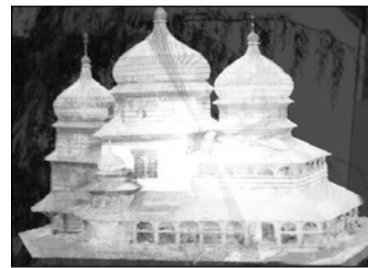
За словами Михайла Винницького, в 2008 році кількість випускників шкіл в Україні сягала 640 тисяч, нині ж їх налічується всього 360 тисяч.

«Подальші прогнози також невтішні. Спираючись лише на демографію, яка не враховує показників міграції, пов'язаної з війною, ми бачимо постійне зменшення кількості осіб, які народилися на території України. До 2033 року в нас буде приблизно 300 тисяч випускників – і це цифра, яка передбачає повернення поки що не підконтрольних Україні територій», – зауважив Михайло Винницький.

Також він розповів, що в 2008 році в Україні функціонувало приблизно 350 закладів вищої освіти. В одному ВНЗ навчалось близько 6700 студентів. У 2021 році кількість закладів зменшилася до 300, а в середньому в кожному з них навчалось 3400 студентів. Нині вищих навчальних закладів та студентів у них в Україні ще менше.

У ЛЬВІВСЬКОМУ МУЗЕЇ СТВОРИЛИ ГОЛОГРАМИ ДЕСЯТИ УНІКАЛЬНИХ ЦЕРКОВ ДРОГОБИЧЧИНИ

У Львівському музеї історії релігії створили голограми дерев'яних церков Дрогобиччини. Там можна побачити 3D-моделі та віртуальні голограми десяти зразків старовинної української архітектури.

Всі цифрові експонати мають інформаційні таблички з описом, позначкою на мапі та QR-кодом з інформацією про конкретний об'єкт. Побачити віртуальні моделі храмів, розглянути їхні архітектурні особливості відвідувачі музею зможуть аж до кінця березня.

Серед оцифрованих об'єктів: дві дерев'яні церкви Дрогобича – Воздвиження Чесного Хреста й Святого Юра зі світової спадщини ЮНЕСКО. Також тут представлено храми із сіл Летня, Меденічі, Підбуж, Попелі, Новошичі, Вороблевичі, Селець, Лішня.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

● ФОРУМ

● Президент України Володимир Зеленський під час виступу в Давосі

Ще до початку 54-го Всесвітнього економічного форуму (ВЕФ) в Давосі, що відбувався протягом 15-19 січня, президент України Володимир Зеленський, який прибув на нього, зустрівся з головою Федеральної Ради (президенткою) Швейцарії Віолою Амгерд. Після завершення зустрічі вона заявила, що Швейцарія готова на прохання Зеленського провести мирну конференцію по Україні на найвищому рівні. Також Амгерд нагадала про обіцянку солідарності Швейцарії з Україною та її народом та наголосила, що Київ може й надалі покладатися на Швейцарію. Водночас вона зазначила, що особливий фокус Швейцарії – це відбудова України.

«Відбудова має стратегічне значення для усього континенту. З 2025 до 2028 року Швейцарія запланувала на це 1,5 мільярда франків», – заявила Амгерд і запевнила, що питання відновлення України тісно координуватиметься зі світовою спільнотою. Наприклад, на очищення території України від мін Швейцарія на чотири роки затвердила пакет допомоги на 100 млн франків.

Також Амгерд наголосила на участі Швейцарії в ініціативі створення міжнародного трибуналу щодо злочину агресії Росії.

Після зустрічі з президенткою Швейцарії Зеленський зустрівся з головами Національної ради Федеральних зборів Швейцарії Еріком Нусбаумером та Ради кантонів Свою Герцог, а також із очільниками партій і фракцій Федеральних зборів Швейцарії. Як зазначає прес-служба Зеленського, «співрозмовники докладно обговорили підтримку з боку Швейцарії української «Формули миру» та подальші кроки щодо її імплементації». Також Зеленський поінформував швейцарських парламентарів «про ситуацію на полі бою та відзначив важливість зусиль держав-партнерів задля захисту України, а також наголосив на важливості участі Швейцарії у спеціальному міжнародному трибуналі щодо злочину агресії Росії».

До п'ятниці (19 січня) сотні учасників, у тому числі понад 60 глав держав та урядів, 40 міністрів закордонних справ, представники основних міжнародних організацій та 1000 компаній, близько 300 громадських діячів візьмуть участь у більш ніж 200 запланованих дебатах. На прес-конференції, що анонсувала тематику ВЕФ, голова форуму Борге Бренде заявив, що головною темою зустрічей цього року буде «Відновлення довіри» (Rebuilding Trust).

ДАВОС-2024: УКРАЇНА – ТЕМА №1

Хоч з ним не погодився президент Польщі Анджей Дуда, який перед своїм візитом до Швейцарії заявив, що головною темою цього річного Давосу буде, як і минулоріч, Україна. А вже потім – відновлення довіри, штучний інтелект, захист клімату та проблеми, пов'язані з енергетикою, а також необхідність забезпечення економічного розвитку та створення робочих місць у сучасній економіці й т.ін.

«Для нас, поляків, найважливіша тема – щоб війна в Україні закінчилася перемогою України. Ця перемога полягатиме в тому, що план миру Володимира Зеленського про повернення окупованих Росією територій, про те, що Україна буде незалежною, суверенною державою в своїх міжнародно визнаних кордонах, буде реалізований. Отже, велике завдання заохочувати до зміцнення східного флангу НАТО і про це я говоритиму з нашими союзниками, бо вважаю одним з найважливіших своїх завдань безпеку Польщі», – сказав він. Президент Польщі акцентував на тому, що дедалі більше країн беруть участь у зустрічах щодо «Формули миру» – це добрий сигнал. «Чергових 17 держав долучилися до цієї ініціативи, де дискутується й триває пошук, з одного боку, мирного розв'язання конфлікту, який виник через російську агресію проти України, а з другого, що для мене очевидно, це місце, де можна твердо говорити, хто є агресором і де від самого початку президент Зеленський чітко представляє свою позицію й свій план миру», – повідомив польський президент.

● В.Зеленський зустрівся в Давосі й обмінявся думками з Генеральним секретарем НАТО Єнсом Столтенбергом

За словами Дуди, під час його візиту до Давосу він матиме зустрічі, пов'язані з Україною. «Я матиму низку зустрічей в рамках Українського дому, котрий Україна організувала в Давосі. Також там знову буде виставка, присвячена жертвам російських злочинів в Україні, говоритимемо про цивільні жертви. Я братиму участь у відкритті і промоції цієї виставки, щоб якомога більше учасників Давосу – передусім політиків – відвідали її, бо важливо усвідомлювати, наскільки в Україні нині драматична ситуація», – каже він.

У роботі Давоського форуму взяв участь президент України Володимир Зеленський. Але ще до його промови «Досягнен-

ня безпеки та співробітництва у фрагментованому світі» на відкритті Українського дому старший віце-президент та завідувач відділу глобального аналізу Центру стратегічних міжнародних досліджень Деніел Ранді заявив, що Захід має надати пакет допомоги Україні на тривалий термін – не менше 10 років. Також, за його словами, потрібно мати розуміння перемоги України.

Президент України Володимир Зеленський, виступаючи у Давосі, закликав країни долучитися до підтримки України, оскільки лише тиснувши на Росію можна припинити війну.

В.Зеленський назвав амбіції Путіна приреченими на за-

гибель. «Навіть нинішні приятелі Путіна в Пхеньяні та Тегерані просто користуються його божевіллям, поки він ще має технології та ресурси, щоб платити їм. Ніхто не вірить у його майбутнє і не інвестує в нього», – сказав він.

Зеленський також висловив незадоволення санкціями Заходу, оскільки вони навіть не блокують ракетне виробництво Росії.

«Звичайно, я вдячний за кожен пакет санкцій. Але наближення миру буде нагородою для всіх тих, хто дбає про те, щоб санкції працювали на всі сто відсотків».

І, до речі, це очевидна слабкість Заходу, що ядерна промисловість Росії досі не перебуває під глобальними санкціями, хоча Путін – єдиний терорист у світі, який взяв у заручники атомну електростанцію.

Це має бути сильне рішення цього року, коли заморожені російські активи, суверенні та олігархічні, будуть спрямовані на захист від російської війни та на відновлення України.

Путін любить гроші понад усе. Чим більше мільярдів він і його олігархи, друзі та спільники втратять, тим більше він буде шкодувати про те, що розпочав цю війну».

«Цей рік має стати вирішальним. Чи може замороження війни в Україні стати її кінцем? Я не хочу погоджуватися з істиною, що будь-який заморожений конфлікт рано чи пізно розгориться знову».

Нагадаю, що після 2014 року були спроби заморозити війну на Донбасі. Були дуже впливові гарантії цього процесу – тодішня канцлерка Німеччини, тодішні президенти Франції. Але Путін – хижак, який не задовольняється замороженими продуктами».

«Насправді Путін уособлює війну. Ми всі знаємо, що він є єдиною причиною, чому тривають різні війни й конфлікти й чому всі спроби відновити мир зазнали невдачі. І він не зміниться. Ми повинні змінитися. Ми всі повинні змінитися настільки, щоб божевілля, яке живе в голові цієї людини або будь-якого іншого агресора, не взяло гору», – переконаний Зеленський.

Президент додав, що «Путін відверто говорить про те, чого він хоче, що він робить і хто є його цілями». «Його відповідь на питання про тривалість війни – це війна завжди, без кінця. Він цього хоче. Його відповіддю на межі хаосу в світі є безмежна підтримка терористичних сил. Він насолоджується конфліктами, які завдають страждань іншим», – додав глава Української держави, наголосивши, що будь-яке зменшення підтримки додає років війни.

«Ми повинні дати можливість відповісти на найважливіше запитання: чи закінчиться війна справедливим і стабільним миром? І я хочу, щоб ви стали частиною цього миру – починаючи з цієї миті, щоб наблизити його. І ви потрібні нам в Україні – будувати, реконструювати, відновлювати життя. Кожен з вас може бути ще більш успішним разом з Україною», – сказав український президент.

● МІЖНАРОДНА ПАНОРАМА

ЯКШО ЗАВТРА ВІЙНА

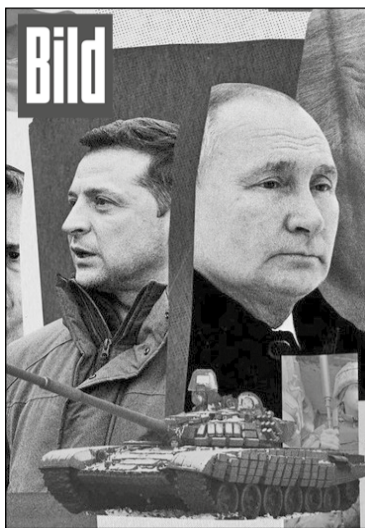

Німецька армія розробила навчальний сценарій війни з Росією в тому разі, якби Збройні Сили України зазнали поразки. Про це повідомило німецьке видання Bild з посиланням на таємний документ Міністерства оборони ФРН.

«Ескалація між НАТО й Росією може відбутися вже в лю-

тому. Це навчальний сценарій, який описує крок за кроком, день за днем, як діятиме Путін і як НАТО захищатиметься. За сценарієм Бундесверу, ескалація почнеться всього за кілька тижнів. Невдовзі розпочнуться бойові дії, у війні буде задіяно десятки тисяч німецьких солдатів», – пише Bild. За цим сценарієм, Росія запускає нову хвилю мобілізації й призиває до свого війська в лютому 2024 року ще 200 тисяч осіб. Навесні Кремль розгортає широкомасштабний наступ в Україні й на тлі недостатньої підтримки Заходу до червня 2024 року здобуває перемогу над ЗСУ.

Далі, згідно з документом, почнуться міжжетнічні зіткнення

● Німецьке видання Bild опублікувало можливий сценарій бойового зіткнення Росії з військами НАТО

в країнах Балтії, Росія на заході своєї країни та в Білорусі у вересні розгортає великі військові навчання «Захід-2024» із залученням 50 тисяч солдатів. У жовтні РФ перекидає війська й ракети середньої дальності до Калінінграду, щоб завдати удару по Сувальському коридору, що з'єднує Калінінград з Білоруссю через Литву. Там у грудні, відразу після виборів у Сполучених Штатах, розпочинається прикордонний конфлікт і заворушення. Російська Федерація намагається скористатися можливим паралічем політичної системи США. У січні 2025 року Польща і країни Балтії скликають засідання Ради НАТО й оголошу-

ють про загрозу з боку Російської Федерації, яка в березні перекидає додаткові війська до Білорусі й кордонів країн Балтії. У травні 2025 року НАТО ухвалює рішення про «заходи надійного стримування», щоб запобігти нападу Росії на Сувальський коридор з Білорусі та Калінінграда. У «день Х» командувач НАТО віддає наказ про перекидання 300 тисяч військовиків, включаючи 30 тисяч німців, на східний фланг.

Bild підкреслює, що цей сценарій є лише легендою дій НАТО в Балтійському регіоні в 2024 році, але Путін може дуже швидко перетворити цю легенду на сувору реальність.

УКРАЇНСЬКА «ФОРМУЛА МИРУ» В ДАВОСІ

● У Давосі (Швейцарія) за участі 81 держави світу відбулося обговорення української «Формули миру»

У швейцарському Давосі в неділю, 14 січня, відбулася четверта зустріч радників з нацбезпеки щодо української «Формули миру». Про це у своєму Telegram-каналі повідомив глава Офісу Президента України Андрій Єрмак.

Серед учасників зустрічі – 81 держава світу та одна міжнародна організація. На попередній зустрічі на Мальті було 66 учасників. Своїх представників до Давосу делегували 39 країн

Європи, 18 – Азії, 12 – Африки, 6 – Південної Америки, 3 – Північної Америки, 2 – Океанії.

А.Єрмак під час відкриття зустрічі радників розповів про наслідки нещодавніх масованих ракетних обстрілів Росією українських міст, про жертви атак серед мирних громадян та руйнування цивільної інфраструктури.

У Давосі обговорили п'ять пунктів української «Формули миру», а саме: виведення російських військ, відновлення спра-

ведливості, екологічну безпеку, недопущення ескалації та повторення війни, підтвердження закінчення війни.

Єрмак наголосив, що, як і на Мальті, кожен з цих пунктів був презентований країнами, які є співлідерами відповідних треків «Формули». Він додав, що потрібно визначитись щодо подальших дій, зокрема, узгодити формат проведення Глобального самміту миру, який зголосилася провести Швейцарія. Про це було домовлено під час зустрічі президента України Володимира Зеленського, який прибув до Швейцарії, аби взяти участь в щорічному Давоському форумі, з головою Федеральної ради Швейцарії Віолою Амгерд.

За його словами, це дозволить приступити до розробки детальних дорожніх карт для кожного з пунктів «Формули», а країни-лідери відповідних напрямів могли б прийняти тематичні конференції, щоб фіналізувати алгоритми їхньої реалізації.

ХУСИТИ ПРОТИ ТОРГІВЕЛЬНОГО СУДНОПЛАВСТВА

● Підтримувані Іраном єменські хусити не припиняють ракетних нападів на торговельні судна, які пливають через Червоне море

Центральне командування США повідомило про завданий у понеділок, 15 січня, ракетний удар єменських хуситів по торговельному балкеру Gibraltar Eagle, що плив Червоном морем під прапором Маршалових островів і належить США. За даними Центркомуні США, в балкер влучила балістична протикорабельна ракета хуситів.

Попри ракетний обстріл, судно не зазнало значних ушкоджень і змогло продовжити рух. Так само обійшлося й без постраждалих, додали в Центркомуні США.

Кількома годинами раніше хусити запустили ще одну ракету, проте вона не досягла своєї цілі й упала на території Ємену. Ціллю ракети були південні торговельні шляхи в Червоному морі.

Хусити, яких підтримує Іран, заявили, що їхні сили й надалі атакуватимуть у Червоному морі кораблі, які прямують до Ізраїлю або які походять з країн, що підтримують Ізраїль.

На тлі таких дій і заяв хуситів щонайменше ще шість нафтових танкерів змінили свій курс або зупинилися перед входом у південну частину Червоного моря. На це вказують дані відстеження руху суден від серві-

сів LSEG і Kpler, які наводить інформаційна агенція Reuters.

Таким чином, загальна кількість перебоїв у судноплаванні, які нарахували оглядачі Reuters, досягла щонайменше п'ятнадцяти з часу ударів по об'єктах хуситів в Ємені, які проводила минулого тижня коаліція під проводом США.

Між тим, британський прем'єр Ріші Сунак 15 січня заявив, що авіаудари США й Великої Британії, завдані 12 січня по 60 об'єктах єменських бойовиків-хуситів, не були частиною конфлікту Ізраїлю з терористами ХАМАСу. Вашингтон і Лондон атакували проіранських бойовиків у відповідь на їхні атаки на комерційні судна. «Ми не маємо піддаватися їхньому зловісному наративу про те, що йдеться про Ізраїль і сектор Газа. Вони атакують цивільні судна, що йдуть з усього світу. Ми дали їм відсіч, щоб забезпечити свободу судноплавання», – наводить його слова телеканал Sky News.

ТЕРАКТ У ЦЕНТРАЛЬНОМУ РАЙОНІ ІЗРАЇЛЯ

У місті Раанана в центрі Ізраїлю щонайменше 17 осіб постраждали внаслідок двох інцидентів: спочатку на пішоходів напали з холодною зброєю, а пізніше на головній вулиці міста автомобіль наїхав на пішоходів. Є повідомлення про одну жертву – літню жінку. Про це 15 січня повідомила прес-служба Міністерства внутрішніх справ Ізраїлю.

Зазначається, що від нападу з холодною зброєю постраждали троє осіб, а внаслідок виїзду автомобіля на хідник – 14. Стан трьох постраждалих лікарі оцінюють як тяжкий або критичний.

Мер Раанани Хаїм Бройде закликав городян не виходити на вулицю, поки на місцях ведеться розслідування і поки картина не проясниться. Школи в районах, де сталися інциденти, тимчасово закрилися, дітей на вулицю не випускають.

● У центрі Ізраїля, в місті Раанана, внаслідок теракту постраждало щонайменше 17 осіб

Пізніше з'явилося повідомлення, що ХАМАС «високо оцінює» теракт, який стався в центрі Ізраїлю, в місті Раанана, але не бере на себе відповідальність за нього.

Повідомляється також, що теракт вчинили двоє палестинців Західного берега річки Йордан, з району Хеврон, які нелегально працюють в Ізраїлі. У своїй заяві ХАМАС стверджує,

що напад був «природною відповіддю» на операції Ізраїлю в секторі Газа та на Західному березі річки Йордан, і вітає винних як «героїв». Терористичне угруповання закликає молодих палестинців на Західному березі річки Йордан і в Єрусалимі посилити напади на ізраїльтян, «доки їхня земля і святі місця не буде визволено».

За повідомленнями зарубіжних видань та інформаційних агенцій

● АМЕРИКА СЬОГОДНІ

Катерина Кіндрась,
власна кореспондентка
«Нової газети» в Америці

Як і очікувалося, Дональд Трамп став переможцем республіканських кокусів у Айові. За результатами голосування, 45-й президент США Дональд Трамп матиме 16 делегатів від штату Айова на з'їзді Республіканської партії, яка обиратиме єдиного кандидата від партії. Ніккі Гейлі та Рон Десантіс мають по чотири делегати. Ще 16 делегатів від штату залишаються нерозподіленими.

«Я відчуваю себе дуже бадьорим і сильним для нашої країни», – прокоментував Трамп свою перемогу на кокусах в Айові.

Для того, щоб виграти номінацію від Республіканської партії на президентських виборах, кандидат повинен отримати принаймні 1215 із 2429 делегатів, які голосуватимуть за нього на партійному з'їзді.

риканців, які народилися починаючи з 1981 року (так звані Millennials та Generation Z). Очікується, що саме молодь справить помітний, а може, й вирішальний вплив на результати виборів (зокрема на тих, хто належить до Generation Z, уже припадає 20% американського електорату). Якщо 2020 року ця категорія виборців становила важливу частину коаліції, що забезпечила перемогу кандидата від демократів, то нині симпатії молоді розподіляються майже нарівно між Байденом і Трампом (47 і 48% відповідно, згідно з листопадним опитуванням CNN). Колишній президент присвятив проблемам молоді спеціальну статтю й пообіцяв «зробити Америку знову великою для молодих людей».

виборів 2020 року. Але вся ця тяганина, затіяна демократами, лише підняла рейтинги Трампа й опустила рейтинги Байдена.

Трампу вдалося посилити контроль над Республіканською партією, витіснивши представників її традиційного істеблішменту на партійний маргінес. Показово, що під час недавньої спікеріади всі кандидати на посаду спікера Палати представників американського Конгресу намагалися заручитися його підтримкою. Саме «благословення» Трампа розчистило шлях до спікерського крісла Майкові Джонсону. Також усі кандидати на посаду президента від Республіканської партії утримуються від прямої критики колишнього президента, щоби не накликати гнів партійних активістів.

«очевидні та переконливі докази про його причетність до заколоту» під час нападу радикалів на Капітолії. Воно не стосується федеральних виборів і поширюється тільки на Колорадо: аналогічні спроби в деяких інших штатах успіху не мали. Ситуація може змінитися в разі підтримки цього рішення Верховним судом США у відповідь на його оскарження юридичною командою Трампа. Втім, позитивний для Верховного суду Колорадо вердикт найвищої судової інстанції США для більшості експертів виглядає маловірогідним. У ситуації, коли вітрила Трампа набирають дедалі більше вітру, судді Верховного суду не стануть гратися в ігри Байдена й не підуть проти закону.

Якщо в республіканців у беззаперечного лідера перегонів є дієздатні конкуренти, то Демократична партія давно зробила ставку на чинного президента, вважаючи, що він має найкращі шанси вийти переможцем із двоюбою з Трампом.

Утім, останнім часом слушність такого безальтернативного вибору піддається сумніву навіть з боку прихильників Демократичної партії. Головною причиною є сумніви щодо фізичного стану чинного президента, що виникли після його численних обмовок, проблем з пам'яттю та падінь під час офіційних церемоній. Лише половина демократів вважає, що Джо Байден має достатню енергію та інтелектуальних здібностей для виконання обов'язків президента США порівняно з 93% республіканців, які позитивно оцінюють аналогічні здібності Дональда Трампа.

До цього додається стабільно низький рівень популярності Байдена: за останніми соціологічними замірами – 39%. Менший рівень суспільної підтримки в рік виборів мав тільки Джиммі Картер, який у підсумку поступився Рональду Рейгану.

Майже три чверті американців вважають, що справи в країні йдуть кепсько. Байден втрачає підтримку тих категорій населення, голоси яких привели його до влади 2020 року: крім молодих виборців – незалежних, іспаномовних і «кольорових» (49% чоловіків з цієї групи підтримують Трампа).

Незважаючи на ухвалені за ініціативи адміністрації Байдена закони, спрямовані на модернізацію економіки й інфраструктури США, розвиток передових технологій, високу зайнятість і поступове зниження інфляції, переважна більшість американців упевнена, що за Трампа мала вищу купівельну спроможність і вищий рівень життя. Вони більше довіряють Трампу в питаннях управління економікою, яка залишається для виборців абсолютним пріоритетом, регулювання імміграції (за президентства Байдена до США через «дір'явий» південний кордон нелегально пробігли мільйони іммігрантів) та безпеки (світ стоїть на порозі ядерного апокаліпсису).

Отож, вірогідність того, що 45-й президент США стане й 47-м, дуже велика.

ПОЇЇЖАЛИ!

Штат Айова дав старт президентській кампанії-2024

● Дональд Трамп під час кокусів у штаті Айова

Після кокусів у Айові з виборчого марафону вибув одіозний Вівек Рамасвами, який аж заглинався, базікаючи про непотрібність допомоги Україні. Він оголосив про свою повну й беззастигнену підтримку Дональда Трампа, який є четвертим колишнім президентом США, який повторно – після перерви – намагається балотуватися на цю посаду й у разі обрання стане лише другим президентом, якому вдалося повернутися до Білого дому (1892 року це зробив Гровер Клівленд).

Кокуси в Айові – це лише початок, але вже сьогодні численні американські аналітики не сумніваються в тому, що до фіналу виборчих перегонів дійдуть Дональд Трамп і Джоозеф Байден.

Нині чинний президент – найстаріший за всю історію США. Наближається до свого 80-річчя й Дональд Трамп. Очікуване протистояння політичних динозаврів вочевидь дисонує зі зрослим впливом на різні аспекти життя країни аме-

Мабуть, передчасно робити прогнози щодо того, чи вдасться Трампу «причарувати» більшість молодих виборців. Утім, можна констатувати, що політик, президентська каденція якого була позначена непередбачуваністю й закінчилася штурмом будівлі Конгресу США натовпом його фанатів, може знову стати кандидатом у президенти від Республіканської партії та серйозно претендує на вигреш у президентських перегонах загалом. Авторитетний журнал The Economist розмістив на своїх шпальтах статтю з промовистим заголовком «Шанси Дональда Трампа на перемогу на виборах виглядають реальними».

Упевненій ході колишнього президента до нової республіканської номінації не завадили навіть його проблеми з правосуддям: проти нього висунуто 91 кримінальне звинувачення в межах чотирьох судових процесів, включно зі звинуваченнями, пов'язаними зі спробами скасувати результати президентських

Перемога Трампа в Айові показала очевидне – політичні конкуренти Трампа неконкурентоспроможні. Єдине, що може вплинути на республіканський загал (як морально, так і з огляду на можливість програшу на загальнонаціональних виборах) – це засудження Трампа за одним з кримінальних обвинувачень. Водночас жоден із запланованих судових процесів не закінчиться раніше так званого супервіторка, коли республіканські праймеріз відбудуться в 15 штатах і кандидатуру претендента буде формально визначено (хоч ніхто не сунівається, що ним стане Дональд Трамп). Конституція США не містить заборони виставляти свою кандидатуру до виборних органів влади навіть для кримінальних злочинців, які відбувають покарання у в'язниці.

На шанси Дональда Трампа поки що не справило помітного впливу й рішення Верховного суду штату Колорадо, яке усунуло його від участі в республіканських праймеріз в штаті через

• В АМЕРИЦІ

РЕСПУБЛІКАНЦІ Й ДЕМОКРАТИ В КОНГРЕСІ ПОГОДИЛИ ТИМЧАСОВИЙ БЮДЖЕТ

Законодавці (демократи та республіканці) в американському Конгресі домовились 14 січня про тимчасовий бюджет. Він дозволить забезпечити роботу уряду та федеральних агентств до березня. Ця угода є тимчасовим рішенням для того, аби мати більше часу для розробки складного повного закону про бюджет.

Урядові установи, які займаються транспортом, житловим будівництвом та іншими послугами, повинні вичерпати фінансування до півночі 19 січня. Їхню діяльність доведеться скоротити, якщо нове фінансування стане законом.

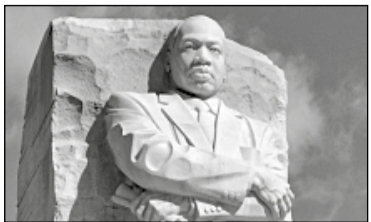
Суперечки щодо рівня видатків не стихають між республіканцями та демократами вже кілька місяців, при цьому республіканці наполягають на різкому зменшенні рівня витрат. Республіканці мають невелику перевагу в Палаті представників й наполягають на тому, що будь-які законопроекти про витрати не повинні торкатись витрат на посилення кордону між США та Мексикою.

Чак Шумер, лідер демократичної більшості в Сенаті, та Майк Джонсон, лідер республіканської більшості в Палаті представників, домовилися про загальну суму витрат у розмірі 1,59 трильйона доларів. Цього вистачить на час для переговорів та ухвалення остаточного закону про бюджет на 2024-й рік.

СПОЛУЧЕНІ ШТАТИ ВІДЗНАЧИЛИ ДЕНЬ МАРТИНА ЛЮТЕРА КІНҐА

У третій понеділок січня щороку американці вшановують пам'ять Мартіна Лютера Кінґа, який був баптистським священником з південного штату Алабама та лідером боротьби проти расової нерівності в Сполучених Штатах, де в 1950-х і 1960-х роках він організовував ненасильницькі протести. Кінґ загинув від кулі вбивці 4 квітня 1968 року у віці 39 років. Цього року йому виповнилося б 95 років.

15 січня, коли США цього року відзначали День Мартіна Лютера Кінґа, в країні відбулися паради, молебні та волонтерські заходи на честь цього борця за громадянські права. Також цього дня багато організацій, які входять до системи американського уряду, традиційно провели заходи, присвячені Дню

національного служіння Мартіна Лютера Кінґа, щоб люди по всій країні мали можливість приєднатись до громадських проєктів.

Президент США Джо Байден 15 січня відвідав Філадельфію, де приєднався до волонтерів однієї з організацій, яка допомагає людям, що потерпають від голоду.

Байден зазначив на своїй сторінці в мережі X, що вибір між демократією й автократією «залежить від нас»: «Сьогодні ми розмірковуємо про життя та спадщину преподобного доктора Мартіна Лютера Кінґа та зобов'язуємося шанувати його бачення. Від нас залежить крокувати вперед, вибираючи демократію замість автократії та «улюблену спільноту» замість хаосу – прийняти мантию доктора Кінґа та втілити його мрію в реальність.»

ХТО СТАНЕ НАСТУПНИМ ПРЕЗИДЕНТОМ США?

Напередодні початку сезону праймеріз у США Дональд Трамп випереджає всіх своїх суперників-республіканців за ключовими показниками популярності. Водночас рейтинг схвалення роботи нині чинного президента США Джо Байдена впадо до мінімуму. Про це в неділю, 14 січня, повідомив телеканал ABC News.

Згідно з даними національного опитування, Трамп особливо високо оцінюється республіканцями та незалежними республіканцями за трьома показниками: найкращі шанси на перемогу в листопаді, сильний лідер та найбільш кваліфікований кандидат від партії. Дональд Трамп також випереджає своїх опонентів-республіканців, але з меншим відривом, за двома іншими показниками – емпатією та загальними цінностями. І сім з десяти республіканців позитивно оцінюють діяльність Трампа.

За даними опитування, 72% дорослих, які є прихильниками Республіканської партії, були б задоволені висуненням Трампа як кандидата. Інші кандидати набрали менше балів: Ніккі Гейлі – 48%; Вівек Рамасвами – 44%; Кріс Крісті (він вже зняв свою кандидатуру) – 23%.

Водночас серед демократів та незалежних, які дотримуються демократичних поглядів, 57% були б задоволені висуненням Джо Байдена від своєї партії, що відображає його слабкі рейтинги загалом та з таких питань, як економіка й імміграція.

ЗАБЛОКОВАНА ДОПОМОГА УКРАЇНИ: БАЙДЕН ПРИГРОЗИВ РЕСПУБЛІКАНЦЯМ «РОЗПЛАТОЮ»

Якщо представники Республіканської партії США продовжать блокувати законопроект про виділення 61 мільярда доларів допомоги Україні, їм доведеться «багато за що заплатити». Про це заявив президент США Джо Байден у коментарі журналістам.

Відповідаючи на запитання щодо ситуації довкола законопроекту, в якому посилення захисту південних кордонів США від мігрантів пов'язують з фінансовою допомогою Україні та Ізраїлю, американський лідер запевнив, що його адміністрація готова зробити «серйозні зміни на кордоні», як того вимагають республіканці.

«Я підштовхував їх (моїх колеґ-республіканців), відколи я прийшов на посаду. Я наполягав на цьому. Я готовий внести суттєві зміни на кордоні. Останні п'ять тижнів тривають переговори, тож я сподіваюся, що ми досягнемо результату», – заявив Байден.

Коли президента перепитали, що буде далі з підтримкою України, він відповів: «Що ж, якщо мої колеґи-республіканці не фінансуватимуть Україну, їм доведеться дуже багато за що платити».

Як повідомляла «Нова газета», в грудні 2023 року представники Республіканської партії США заблокували законопроект про виділення більш як 60 мільярдів доларів допомоги Україні у спробах пов'язати її з посиленням свого південного кордону.

ПЕННІ ПРИШКЕР: «РІШЕННЯ ПРО КОНФІСКАЦІЮ АКТИВІВ РОСІЇ БУДЕ КОЛЕКТИВНИМ І НЕ ТАКИМ ШВИДКИМ»

Процес конфіскації російських активів вимагатиме колективного рішення всіх країн, які мають заморожені кошти РФ у своїх фінансових установах, та потребуватиме часу. Про це заявила спецпредставниця США з питань економічного відновлення України Пенні Пріцкер під час виступу на Всесвітньому економічному форумі (ВЕФ) в Давосі.

«Я думаю, якщо рішення буде ухвалено, це буде колективне рішення», – зауважила представниця адміністрації США на конференції, організованій Українським домом у Давосі в рамках першого дня роботи ВЕФ, підкресливши, що в питання конфіскації активів вирішуватимуть всі країни, де перебувають російські кошти. І це також потребує юридичного підґрунтя.

«Але, на мою думку, вважати, що це стане панацеєю або відбудеться дуже швидко, неправильно», – додала представниця Сполучених Штатів.

Тим часом, адміністрація Джо Байдена подає сигнали про підтримку законопроекту, який дозволить конфіскувати близько \$300 млрд заморожених російських активів і направити ці кошти

на відбудову України.

За повідомленнями західних ЗМІ, США й Велика Британія активно працюють з іншими країнами в Європі для того, щоб зробити цей крок можливим. Це відбувається на тлі занепокоєнь, що конфіскація суверенних активів РФ може зашкодити довірі міжнародній фінансовій системі. Очікується, що в лютому лідери країн G7 обговорять правові можливості для конфіскації активів РФ з урахуванням вимог до Кремля припинити війну, а також компенсувати завдані збитки Україні.

ШЕФА ПЕНТАГОНУ ЛЛОЙДА ОСТІНА ВИПИСАЛИ ЗІ ШПИТАЛЮ

Міністра оборони США Ллойда Остіна виписали зі шпиталю в понеділок, 15 січня, після двох тижнів лікування ускладнень, які виникли після операції через рак простати. Про це повідомила прес-служба Пентагону.

«Міністр продовжує одужання й

за порадою лікарів деякий час відновлюватиметься та виконуватиме свої обов'язки віддалено, перш ніж повернеться до Пентагону... Він має повний доступ до необхідних захисних засобів зв'язку», – йдеться в прес-релізі Пентагону.

За словами лікарів, стан Остіна значно покращився за час його перебування в Національному військово-медичному центрі імені Волтера Ріда. У Пентагоні заявили, що рак в Остіна вилікували на ранній стадії, й прогнози щодо повного одужання – «чудові». Подальшого лікування раку простати в міністра не передбачається, окрім регулярного спостереження.

КОНГРЕСМЕНИ ВІДВІДАЮТЬ ТАЙВАНЬ, АБИ ПІДТРИМАТИ НОВООБРАНОГО ПРЕЗИДЕНТА

Палата представників американського Конгресу планує візит делегації конгресменів на Тайвань після інавгурації обраного президента Лая Цінде (в США його чомусь називають Вільямом Лаєм). Про це заявив спікер Палати представників американського Конгресу Майк Джонсон.

«Ми вітаємо Вільяма Лая з обранням на посаду наступного президента Тайваню й раді бачити, що демократія процвітає серед тайванського народу. Сполучені Штати прагнуть працювати з обраним президентом Лаєм і розвивати міцні партнерські відносини, які склалися в нас за часів президентства Цай Інвень», – заявив він.

Спікер додав, що візит американської делегації може відбутися вже в травні цього року.

«Щоб підкреслити незмінну прихильність Конгресу безпеці та демократії, я попрошу голів відповідних комітетів Палати представників очолити делегацію для поїздки до Тайбею після інавгурації Лая в травні», – заявив він. Такий візит тим більше на часі, бо Тайвань ци-

ми днями втратив ще одного дипломатичного союзника – тихоокеанську острівну державу Науру. Остання несподівано розірвала дипломатичні відносини з Тайванем і встановила зв'язки з комуністичним Китаєм. Джонсон висловив надію, що Сполучені Штати й Тайвань разом продовжать просування принципи свободи й безпеки для всіх волелюбних країн і партнерів в Індо-Тихоокеанському регіоні.

Нагадаємо, президентські вибори на Тайвані виграв неприйнятний Пекіну кандидат – чинний віце-президент Лай Цінде.

США ВИМАГАЮТЬ ВІД ІРАНУ НЕГАЙНО ЗВІЛЬНИТИ ЗАХОПЛЕНИЙ НАФТОВИЙ ТАНКЕР

Сполучені Штати закликали 11 січня Іран негайно звільнити пов'язаний зі США нафтовий танкер, захоплений нещодавно іранським військово-морським флотом біля берегів Оману.

Йдеться про новий епізод у давній суперечці між двома країнами щодо арешту, раніше накладеного американським судом на іранську нафту на танкері й сам танкер. Судове рішення було пов'язане з виконанням санкційного режиму щодо іранської нафти.

«Уряд Ірану повинен негайно звільнити судно та його екіпаж. Це незаконне захоплення комерційного судна є лише останнім прикладом поведінки самого Ірану або уможливлені Іраном, спрямованої на переривання міжнародної торгівлі», – сказав у четвер, 11 січня, журналістам речник Держдепартаменту США Ведант Патель.

Іранська влада відповіла, що в такий спосіб реагує на «крадіжку США іранської нафти». «Після крадіжки іранської нафти Сполученими Штатами минулого року танкер St. Nicholas було захоплено ВМС Ірану за рішенням суду... Він прямує до іранських портів», – повідомила іранська інформаційна агенція Fars з посиланням на заяву ВМС країни.

Іранський танкер, відомий на той час під назвою «Суец-Раджан», у 2023 році затримали Сполучені Штати на виконання американського судового рішення, що застосовувало санкції на іранську нафту. Коли судно було арештоване, «Суец-Раджан» перевозив понад 980 000 барелів іранської сирої нафти, яку було конфісковано й вивантажено в Г'юстоні (штат Техас). Тоді Іран попередив США, що такий крок «не залишиться без відповіді».

За повідомленнями американських видань та інформаційних агенцій

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union
САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК
Федеральна Кредитова Кооператива

30 річний незмінний відсоток
6.456% APR*

NYC—KERHONKSON—UNIONDALE—ASTORIA—LINDENHURST

Telephone: (212) 473-7310 Toll Free: (888) SELF-REL Email: info@selfreliancenyc.org Website: www.selfreliancenyc.org

*APR as of 1/12/2024 listed above. APR based upon a \$350,000 mortgage amount with no application fee and no points. 20% down-payment required; must be 1-4 family owner occupied; no prepayment penalties. Rates may change at any time without prior notice. APR – Annual Percentage Rate is the cost of credit over the term of the loan expressed as an annual rate. The APR shown here is based on the interest rates and certain closing costs and does not take into account other loan specific finance charges you may be required to pay.

SRNYFCU NMLS# 699320

EQUAL HOUSING LENDER

Ми є однією з найбільш стабільних фінансових установ США

 NCUA
National Credit Union Administration

Deposits are insured by the NCUA, a USA federal government agency, for at least \$250,000, per account.

2021 TOP 200
Healthiest Credit Unions
DepositAccounts.com

Join & Bank with NOVA UA FCU

NOVA UA
FEDERAL CREDIT UNION

Main Office
851 Allwood Road,
Clifton, NJ 07012
973-471-0700
x110

Botany Village
237 Dayton Ave.,
Clifton, NJ 07011
973-772-0620

4.44% APY*
11 Month CD

*APY is Annual Percentage Yield. Rates are effective March 25, 2023 and are subject to change without notice.

HELOC
Home Equity Line of Credit
7% Prime minus 1%, currently 7%
Effective March 25, 2023 and are subject to change without notice.

Like us at [facebook.com/NOVAFCU](https://www.facebook.com/NOVAFCU)

www.novafcu.com

NCUA

Адвокат Сергій Поліщук

ІМІГРАЦІЙНЕ ПРАВО

та інші юридичні та нотаріальні питання

Доктор права Сергій Поліщук представляє клієнтів в імміграційних справах по всій території США. Адвокат отримав ліцензію для практики у штаті Нью-Йорк та є членом Американської асоціації імміграційних юристів.

Law Office of Serge Polishchuk PLLC, 100 Church St, Suite 800, New York, NY 10007
Tel.: (212) 387-8683 • Fax: (917) 522-9587 • E-mail: polishchuklaw@gmail.com

ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКИХ
ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ
щиро запрошує на традиційний

БЕНКЕТ І БАЛЬ

З ПРЕЗЕНТАЦІЄЮ ДЕБЮТАНТОК

**У СУБОТУ,
27-ГО СІЧНЯ,
2024 РОКУ**

**У БАЛЕВІЙ ЗАЛІ
HILTON HOTEL AT PENN'S LANDING
201 SOUTH COLUMBUS BOULEVARD
PHILADELPHIA, PA 19106**

**КОКТЕЙЛЬ - 6:00 PM
ПРЕЗЕНТАЦІЯ ДЕБЮТАНТОК
І БЕНКЕТ - 7:00 PM
БАЛЬ - 9:00 PM**

**МУЗИКА - ОРКЕСТРА «ГРИМ»
DRESS-CODE -
ВЕЧІРНІЙ ОДЯГ / ATTIRE BLACK TIE**

**КВИТКИ ПРОХАННЯ
ЗАМОВЛЯТИ ONLINE:**

**EVENTBRITE.COM/PHILADELPHIA
UKRAINIAN ENGINEERS' SOCIETY
DEBUTANTE BALL**

**ДОДАТКОВА ІНФОРМАЦІЯ
ЗА ТЕЛЕФОНОМ:**

**(610) 277-1284 - DR. PETER HEWKA
АБО E-MAIL: HEWKA@VERIZON.NET**

АНАСТАЗІЯ ЧУПІЛЬ

НАДІЯ КОЗІЙ

ІЗАБЕЛЛА ЛОЗА

КАЛИНА МАЗЕПА

ЮЛЯ МЕЛЬНИЧУК

КАЛИНА МИЛЯР

СОФІЯ ПІТЕРСОН

ЛІНА СКАТ

ТАМАРА ТРАЧ

МЕЛАНІЯ ЗАЛІПСЬКА

СЛАВА У ВИШНІХ БОГУ, І НА ЗЕМЛІ –

Як українська Америки колядувала, щедрувала,

УПЦ США: КОЛЯДА ДЛЯ ХРИСТА

13 січня в Митрополічному центрі Української Православної Церкви США в Бавнд-Бруку (штат Нью-Джерзі) відбувся 9-й фестиваль «Коляда для Христа».

Різдвяне дійство розпочалося ще наприкінці минулого року, 16 грудня, в Свято-Софіївській семінарії в Самерсеті (штат Нью-Джерзі) благодійним вечором «Різдво в семінарії». У ньому, крім господарів, взяли участь віряни всіх парафій з багатьох штатів – Нью-Джерзі, Нью-Йорка, Коннектикуту, Пенсильванії, Іллінойса та ін. Семінаристи разом з гостями колядували, збираючи кошти на добродійні проекти, пов'язані з розвитком церковного життя громади в США та на підтримку України. Дев'ятий фестиваль колядок, який відбувся 13 січня в Культурному центрі УПЦ США в Бавнд-Бруку (штат Нью-Джерзі), став продовженням різдвяних свят.

Господарі свята – Консисторія Української Православної Церкви США та школа українознавства при церкві-пам'ятнику Св. Андрія Первозванного – від імені митрополита Антонія та архієпископа Даниїла щиро привітали всіх учасників та гостей, які зібралися на спільну коляду, й запросили до молитви. Відтак, перед глядачами-слу-

хачами за участю представників різних парафій Церкви та семінаристів семінарії Святої Софії розгорнулося яскраве полотно різдвяної феєрії. Програму завершив «Вертеп» парафіян Свято-Троїцької катедрі з Нью-Йорка, який 24 грудня виступив також біля головної ялинки «столиці світу» в Рокфеллер-центрі.

Ініціатори й учасники фестивалю «Коляда для Христа», поєднавши біблійні історії з українськими народними традиціями – інсценізацією родинної святої вечери, колядками, щедрівками, поезією, музикою, танцями, балетом, вкотре показали, наскільки автентично-неповторною й багатою є наша

культурна й духовна спадщина.

Кожен учасник фестивалю отримав не лише різдвяну насолоду, а й грамоту вдячності від Високопреосвященнішого митрополита Антонія, предстоятеля УПЦ США, за християнське сумління та збереження й примноження народних традицій.

НА СВЯТОГО ВАСИЛЯ ДО ОТЦІВ-ВАСИЛІЯН

13 січня Стемфордська єпархія Української Католицької Церкви (штат Коннектикут) вітала в семінарії Святого Василя Великого парафіян та гостей вже традиційною «Колядою у владики».

Традиційна «єпископська коляда» на завершення різдвяних свят зібрала в одній господі – святковій залі семінарії Св. Василя Великого – колядників-щедрувальників-представників парафіяльних громад, семінаристів та духовенство єпархії, спонсорів-меценатів. Як і годиться, гостей зустрічали «пани-господарі» – владика Павло (Хомницький), чинний

єпарх Стемфордський, та владика-емерит Василь (Лостен). Серед найповажніших гостей

були очільники й представники федеральних кредитівок СУМА-Йонкерс і «Самопоміч»-Нью-

Йорк. Колядували, віншували, частувались, обмінювались дарунками, усміхались, сумували.

Бажали одне одному, щоб цього річка Коляда була останньою «колядою війни».

ФІЛАДЕЛЬФІЯ: СВІТ ПОТРЕБУЄ ТАЇНСТВА...

7 січня в архикатедральному соборі Непорочного Зачаття Філадельфійської архи-

єпархії Української Католицької Церкви відбувся щорічний фестиваль коляди «Днесь на-

родився». Учасників і гостей, серед яких були й українські військовики, що тепер прохо-

дять протезування та реабілітацію в США, привітав парох катедрі отець Роман Пітула.

Під склепінням храму лунали різдвяні пісні й мелодії у виконанні парафіяльних хорів архієпархії, зокрема катедрального хору, хору парафії Святого Михаїла у Дженкінтавні, хору парафії Святого Миколая. У фестивалі також узяли участь дитячий ансамбль «Соловейки», чоловічий хор «Дзвін», музична група школи міста Квінтон (штат Нью-Джерзі) під прово-

дом Івана Вернеги, духовий квінтет «Світанок», молодий саксофоніст Андрій Фартачук і хор Об'єднаної Баптистської Церкви з Вормінстера (штат Пенсильванія).

Наприкінці свята митрополит Філадельфійський Борис Гудзяк подякував учасникам за подароване «відчуття різдвяної радості», якого так потребує сучасний світ, наголосивши, що «сьогоднішній світ потребує таїнства, світ потребує, щоб ми знали, ким є Бог, і ким є ми...»

МИР, А В ЛЮДЯХ – БЛАГОВОЛІННЯ!

Віншувала, посівала – у фонд допомоги незламній Україні

CARNEGIE HALL: МУЗИКА СОЛІДАРНОСТІ ЗВУЧИТЬ ЗНОВУ

12 січня знаменитий Карнегі-голл у Нью-Йорку звучав музикою Бориса Лятошинського, Геннадія Саська, Ганни Гаврилець, Ігоря Шамо, Людмили Шукайло, Миколи Леонтовича, Миколи Лисенка, Мирослава Скорика... У виконанні юних переможців першого Всеукраїнського музичного конкурсу. Цей концерт під назвою «Ukrainian Music Competition: Finalists Gala», який відбувся у Weill Recital Hall of Carnegie Hall, став ще однією акцією підтримки незламної України.

«Музика, в своїй найпрекраснішій формі, є універсальною мовою, що промовляє безпосередньо від серця. Вона виходить за межі кордонів, культур і часу, пропонуючи нам

унікальне вікно в душі тих, хто був до нас, і тих, хто, незважаючи на великі перешкоди, продовжує творити й мріяти. І це підкреслює, що, попри наше надзвичайне різноманіття, сила музики й мистецтва створює міцні зв'язки між нами в нашій

спільній людській спільноті», – сказав посол Сергій Кислиця, постійний представник України при ООН, у вступному слові.

Під час концерту учасники та гості віддали шану також юним артистам, чий плани, мрії й життя обірвала жорстока українсько-

російська війна. Серед яких і 11-літній піаніст Гліб Федюк, який загинув унаслідок російського обстрілу Херсона в новорічну ніч 31 грудня 2023 року.

Серед головних організаторів концерту – Союз українок Америки-регіональна окру-

га Нью-Джерсі в співпраці з Фондом молодих виконавців – Young Performers Foundation. Серед головних спонсорів – кредитівки «Самопоміч»-Нью-Йорк та NOVA-UA, Український Народний Союз, ресторан «Велселка».

ЛОНГ-АЙЛЕНД: ЯК HELP UA ТРИМАЄ ТИЛ

Для добровольців Help UA, що в містечку Рівергед на Лонг-Айленді (штат Нью-Йорк), найдорожчі «гостинці під ялинку» надійшли з України – листи вдячності від Всеукраїнського об'єднання «Свобода», харківського Центру соціальних послуг, об'єднання українок «Яворина»... А безпосередньо з передової – прапор з підписами воїнів і шеврони – як подяка за постійну підтримку та допомогу.

Волонтерська організація Help UA, яка постала відразу після повномасштабної українсько-російської війни, працює «на наближення української перемоги» невтомно, жертвовно й нерекламно. Її гасло «Help UA – Support Ukraine!».

«Працюємо в звичному режимі, відправляємо пачки з найнеобхіднішим на передову кілька разів на місяць, допома-

гаємо людям похилого віку та з обмеженими фізичними можливостями на Харківщині – інвалідними візками, ходунками, передали подарунки маленьким переселенцям, які виїхали

з районів ведення бойових дій, постійно надсилаємо воїнам на передову грілки для тіла та інші медично-побутові речі першої необхідності, які можуть зігріти чи втамувати біль у холодні зи-

мові дні, зойно зібрали кошти на ще один дрон... Тривалість існування дрона на фронті, в середньому – тиждень. Та якщо навіть за годину своєї праці він врятує життя бодай одно-

го воїна, то це означає, що наша праця не була даремною», – розповідають на своїй сторінці небагатослівні добровольці об'єднання Help UA.

Волонтери Лонг-Айленда тісно співпрацюють з парафією Української греко-католицької церкви Святого Івана Хрестителя в Рівергеді.

4 лютого в приміщенні цієї церкви (за адресою: 820 Pond View Rd. Riverhead, NY, 11901) одразу після Служби Божої відбувся допрем'єрний показ документального фільму режисера й волонтера Олега Ущенка «Війна тітки Світлани». Зароблені кошти підуть на допомогу воюючій Україні.

Для того, щоб підтримати зусилля Help UA, а отже, незламну Україну, варто зайти на інтернет-сторінку цієї організації й внести особисту посылку пожертву: www.gethelpua.com

ЦІКАВИНКИ З РІЗДВЯНОЇ «ТОРБИНКИ»

«Цікавинки з торбинки» – це нові надходження до «Електронного каталогу української діаспорної листівки», унікального проекту, започаткованого відомим у нашій громаді ентузіастом-доброчинцем Ігорем Павлишиним з нью-йоркської Асторії.

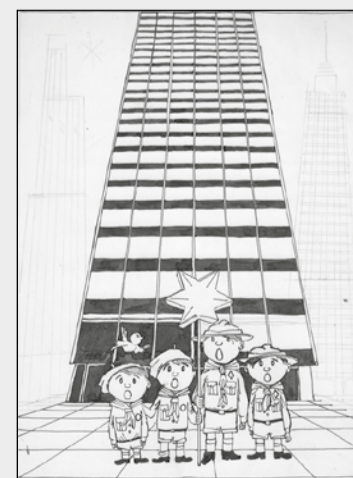
Напередодні різдвяно-новорічних свят його «скарбниця» поповнилася 12 двосторонньо друкованими вітальними листівками видавництва

Андрія Шмигельського в Польщі, одного з останніх «друкарських домів» в Європі поза межами України, які випускають вітальні українські листівки. Загалом же в електронному «Каталозі» Ігорем Павлишиним зібрано інформацію про 163 листівки цього видавництва.

Найновішим надбанням «Торбинки» стала й складана різдвяна листівка (одна з 4 419 цієї тематики в «Каталозі») нестандартного дизайну, підпи-

сана: «Залога американського бомбовика В-52, командир, сот. Р.Смик, член Пластового куреня «Червона Калина». Серед нових знахідок і «Колядки-пластуни» – листівка роботи Ореста Слупчинського (відомого під псевдом Гоґо), одна з 426 творів цього майстра, які ввійшли до «Електронного каталогу української діаспорної листівки». А також – малюнок талановитого українського художника Богдана Титли, який

було використано для оформлення двосторонньо друкованого складаного запрошення зустрічі Нового 1968-го року славним українським хором «Думка» в Нью-Йорку. У «скарбниці» Ігоря Павлишина можна знайти інформацію про 70 листівок, приурочених діяльності цього славетного колективу. Шануймо свою спадщину, підтримуймо тих, хто досліджує її, береже й примножує!

Наші філії
в штатах
Іллінойс
Мічіган
Нью Джерзі

НЕЩОДАВНО В АМЕРИЦІ? ОБМЕЖЕНА КРЕДИТНА ІСТОРІЯ?

selfreliance.com

ТАК,
ВИ МОЖЕТЕ ОТРИМАТИ
ПОЗИКУ НА ЖИТЛО

*Вигідні
умови*

**ІЗ НАШОЮ СПЕЦІАЛЬНОЮ
ПРОГРАМОЮ**

НАЗНАЧАЙТЕ ЗУСТРІЧ ІЗ НАШИМИ СПЕЦІАЛІСТАМИ
за телефоном: 888-222-8571 або онлайн: selfreliance.com

ТАК,
ВИ МОЖЕТЕ ОТРИМАТИ
ПОЗИКУ НА АВТО

*Низькі
відсоткові
ставки*

ПОДАВАЙТЕ АПЛІКАЦІЮ ОНЛАЙН
або безпосередньо в наших філіях

SELFRELIANCE FCU - ВАШ НАДІЙНИЙ ФІНАНСОВИЙ ПАРТНЕР!

EQUAL OPPORTUNITY LENDER

● ШЛЯХ. ІСТИНА. ЖИТТЯ

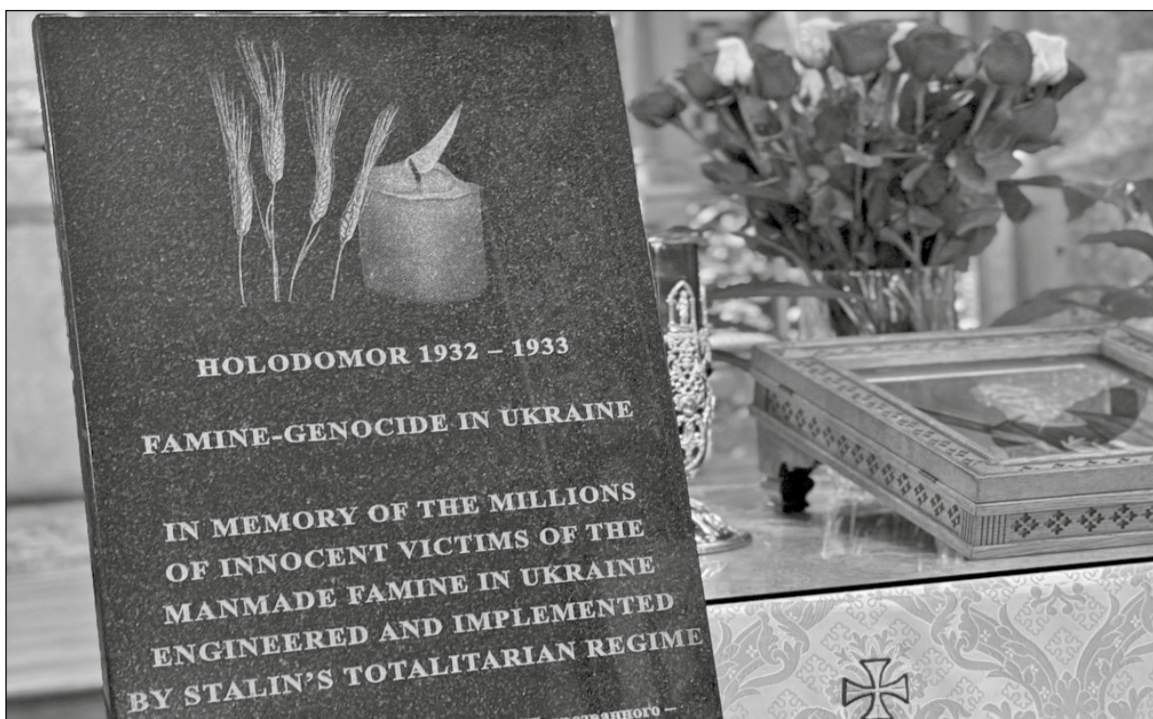

Валентина ШЕМЧУК – заслужена працівниця культури України, членкиня Національної спілки журналістів України та 64-го відділу Союзу українок Америки

Полтавський, архієпископ Харківський та Ізюмський Афанасій нагородив її автора, художника-гравера, великого благодійника Вадима Голобородова «Благодарнословенною грамотою».

«Завдяки вашій ідеї, вашій та ваших однодумців жертвності, в співпраці з нами всіма, цю пам'ятну плиту буде встановлено зовні на Церкві-пам'ятнику – як знак того, що ця Церква є пам'ятником жертвам Голодомору і що це є перший такий пам'ятник у світі, – наголосив, звертаючись до ініціаторів та добродійників проекту владика Даниїл. – І кожна людина, котра приходитиме сюди, прочитавши напис українською чи англійською мовами, знатиме значення цього храму для всієї української спільноти Америки та українства світу».

Наш Міжнародний благодійний проект «Вшанування в світі пам'яті видатних українців» ді-

● Меморіальна дошка з нагоди 90-х роковин Голодомору-ґеноциду 1932-1933 років в Україні, передана в дар Свято-Андріївській церкві в Бавнд Бруку (штат Нью-Джерсі)

Наприкінці минулого року, 3 грудня, в Українській православній церкві-пам'ятнику Святого Андрія Первозванного в Бавнд Бруку (штат Нью-Джерсі) знову молилися за упокій душ невинно убієнних. Молилися в церкві, зведеної 1965 року, як перший у світі храм-меморіал жертвам сталінського Голодомору-ґеноциду 1932–1933-х років в Україні.

З благословення Високопреосвященного митрополита Антонія молитовні богослужіння очолює архієпископ Даниїл. Йому співслужили протоієрей Юрій Сівко (настоятель храму) та Василь Пасакас, диякони Павло Висоцький та Роман Марчишак. Під час Літургії співав парафіяльний хор під керівництвом Наталії Гончаренко.

Особисто для мене, ініціаторки міжнародного проекту «Вшанування в світі пам'яті видатних українців», започаткованого більш як 20 років тому в Полтаві, це богослужіння, ці слова, цей храм мали й мають велике значення та звучання.

Того дня я прийшла сюди не лише, щоб помолитися за душі невинно убієнних, а й виконати особливу місію – дякуючи за жертвну працю задля України, передати в дар Церкві-пам'ятнику Святого Андрія Первозванного меморіальну дошку пам'яті мільйонів українців, які загинули голодною смертю мучеників. Меморіальну дошку на ознаку 90-х роковин заподіяного тоталітаризмом Голодомору в Україні – як дар добродійців-полтавців нашого фонду «Вшанування в світі пам'яті видатних українців». Храму, який постав зусиллями Патріархів Мстислава та Іоанна. Рідна Патріархові Мстиславу Полтава та Полтавщина належать до тих міст і областей України, які найбільше постраждали від жорстокого сталінського голоду.

Меморіальну дошку перед відправленням до США було встановлено й освячено в полтавській Свято-Михайлівській церкві ПЦУ, де єпарх Харківсько-

ПОЛТАВА–БАВНД-БРУК: ПАМ'ЯТАЄМО Й ПAM'ЯТАТИМЕМО ЗАВЖДИ...

У Бавнд Бруку (штат Нью-Джерсі), в Свято-Андріївській Українській православній церкві-пам'ятнику встановили меморіальну дошку пам'яті жертв Голодомору-ґеноциду 1932–1933 років в Україні

● Україна. Полтава. Свято-Михайлівська церква ПЦУ. Зліва направо: архієпископ Харківський і Ізюмський Афанасій, художник-доброчинець Вадим Голобородов, протоієрей Олександр Горай (настоятель храму)

● Квіти пам'яті від полтавців

● США. Бавнд-Брук. Свято-Андріївська Церква-пам'ятник. Чин панахиди за упокій душ, замордованих штучним Голодомором

ючий. Завдяки його старанням в Україні та за кордоном встановлено більш як 30 меморіальних дошок світочам української нації: Тарасові Шевченку й Лесі Українці, Олені Пчілці й Панасові Мирному, герою російсько-української війни Володимирові Шульзі, письменнику Іванові Бі-

лику, журналісту Олександрові Кулику... У 2016 року відкрито пам'ятний знак повсталим проти Голодомору в селі Сагайдаку Шишацького району на Полтавщині – селяни навесні 1933-го року, не бажаючи коритися злочинній владі, яка приречла на голодну смерть їхні родини, стіною

стали біля зерносховища, але поплалися за це своїми жителями.

...Освячуючи меморіальну дошку, доставлену з Полтавщини, владика Даниїл закликав усіх вірян приєднатися до ревної молитви за невинно убієнних Голодомором українців.

Щоб заспокоїти їхні душі, щоб вони там, у засвітах, знали: ми пам'ятаємо й пам'ятатимемо про них стільки, скільки житимемо на цій багатостраждальній землі.

Фото протодиякона Максима Журавчика та Людмили Половини

● НОВА ГЕНЕРАЦІЯ

Ірина ІВАНКОВИЧ - президентка Товариства українців-католиків «Свята Софія»-США, докторка філологічних наук www.stsophia.us

Інвестиція в молоде покоління завжди була пріоритетом для фундатора Товариства українців-католиків «Свята Софія» Патріарха Йосифа Сліпого. Він добре розумів, що «ніхто не вічний. Старші відходять, а на їхнє місце приходять молоді... Щасливий той народ, коли в руки беруть провід люди чесні, образовані, свідомі того, що вони покликані для праці для добра свого народу й своєї Церкви... Той нарід може бути спокійний, бо він має такий провід, що забезпечує світле майбутнє...» Саме таку молодь ми прагнемо виховати. І Школа шляхетного юнацтва, започаткована Релігійним товариством українців-католиків «Свята Софія» США (ТССА) у Філадельфії торік, 29 вересня, – це також втілення мрій та заповідей Патріарха.

До слова, в довоєнний період Представництво ТСС-А в Україні проводило Школу шляхетних панянок у духовно-му центрі – Музейно-меморіальному комплексі імені Патріарха Йосифа Сліпого, що в Заздрості, на Тернопіллі.

Новий просвітницько-виховний проект розраховано на підлітків віком 12-17 років.

Виношуючи ідею Школи шляхетного юнацтва, ми виходили з розуміння того, що в наш час «шляхетність», на жаль, дедалі невідворотніше стає винятком, дефіцитом, раритетом. І разом з тим, вбудовуючи програму, усвідомлювали, що шляхетність – це не лише вишкіл добрих манер, правильно, відповідно до okazji, підібраний костюм і черевіки, чи запам'ятовування ввічливих висловів та фразеологізмів... Це насампе-

ред спосіб життя, відповідний стан душі, а, отже, дуже важливо дбати про чистоту та правильне наповнення. А також – про підтримку батьків та співпрацю з родинами вихованців.

Заняття в нашій Школі шляхетного юнацтва відбуваються щотижня. Кожен навчальний блок передбачає дві лекції з таких дисциплін як духовність, здоров'я й гігієна, риторика, літературна мова, основи флористики, основи кулінарії, лідерство, знайомство з професіями дорослого життя, українська ідентичність у глобальному світі, емоційний інтелект, історія балу, фінанси та бюджетування, рукоділля, культурознавство та ін.

Під час зимового семестру юнаки та дівчата мали нагоду відвідати клініку здоров'я

й краси, поспілкуватися з поліцейськими та побувати в місцевому відділку поліції, опанувати мистецтво вальсу, навчитися вишивати та виготовляти ікебани, взяти участь в Андріївських вечорницях, переглянути різдвяний фільм «Подорож до Вифлеєму», побувати на екскурсіях історичними місцями Пенсильванії, збагатитися духовною поживою та знаннями, підготуватися належним чином до Різдва Христового.

Інструктори школи – професіонали своєї справи: мисткині Оксана Халуп'як, Ольга Романко, Ірина Мізь; хореографіня Галина Козак; мовознавиця Ірина Іванкович; аніматорка Зоряна Мохналь; кондитер-аматорка Стефанія Перронг; дитяча психологиня Олена Глікман; косметологиня Надія Сінгалевиц; дієтоло-

ШКОЛА ШЛЯХЕТНОГО ЮНАЦТВА

У Філадельфії (штат Пенсильванія) при Релігійному товаристві українців-католиків «Свята Софія»-США діє Школа шляхетного юнацтва

● Перші випускники Школи шляхетного юнацтва-2023

● Шляхетність - це гармонія та відчуття краси

● Шляхетність - це готовність до пожертви та доброчинства

● Шляхетність - це вдячність

гиня та трихологиня Світлана Сандурська; фінансистка Наталія Садова; історик Андрій Живачівський; духовний опікун о. Руслан Боровий.

Серед наших учасників є також діти-переселенці, які вимушено опинилися на американському континенті й не бажають втратити ані свого коріння, ані розчинитися в чужомовному світі.

Бажанням організаторів є підготувати юнаків та дівчат до дорослого життя, допомогти їм навчитися вдумливо будувати життєві пріоритети та орієнтири, робити правильні вибори, вміти нести відповідальність за свої вчинки та належно поводити себе в будь-якій ситуації, впевнено почуватися в різних середовищах. Один з ключових аспектів проекту – обов'язкове спілкування українською мовою. Саме тому збереження національної тотожності та плекання шляхетності в усіх аспектах особистості є наріжним каменем школи.

Діяльність цього важливого проекту Товариства «Свята Софія» підтримує Українська кредитова кооператива «Самопоміч» у Філадельфії, за що їй велика вдячність.

Школа продовжить навчання після різдвяних канікул. Приєднуйтеся – задля кращого майбутнього – батьків, дітей, українства загалом! Бо «щасливий той народ, коли в руки беруть провід люди чесні, образовані, свідомі того, що вони покликані для праці, для добра свого народу й своєї Церкви...»

*Елкінс-парк,
штат Пенсильванія*

Дзеркало

КІБОРГИ

Що міцніше – броня чи криця?
 В тім житті ми були людьми...
 Навіть ворог уже не злиться,
 Каже, наче залізнi ми.
 Двадцять обстрілів – денна норма,
 Хто осліплений, хто оглух...
 Тут життя не білкова форма,
 А сильніше – залізо й дух.
 «Град» чергується із «тюльпаном»,
 Хочуть взяти! Іди – візьми!
 Ми для них не Петро з Іваном,
 Безіменне залізо ми.
 Як закінчиться гра кривава
 (Палко віруєш – доживеш!)
 Привітають: Героям слава!
 То й «кіборгам» – слава теж...
 Іван Гентош

• ДОВКОЛА СВІТУ

• Українці Греції – четверта найчисленніша етнічна спільнота

ГРЕЦІЯ: УКРАЇНСЬКІ СЛІДИ

Наша довідка: Українці Греції – четверта за чисельністю етнічна громада Республіки Греція (після турків, болгар та румунів). Офіційно налічує понад 30 тисяч осіб, більшість з яких представляють трудову міграцію кінця 1990-х - початку 2000-х років. Основними осередками українства є міста Атени, Салоніки та Патра, а також острови Крит і Родос. Організоване життя української спільноти уособлюють асоціації «Українці Греції» та «Українсько-грецька думка», культурно-освітній центр «Берегиня», Центр підтримки й розвитку української культурної спадщини «Трембіта», об'єднання «Український журавлиний край», Greece-Ukraine BusinessHub «Борисфен».

При трьох українських об'єднаннях діють українські суботні/недільні школи, які співпрацюють з Міжнародною українською школою Міністерства освіти й науки України. Українсько-грецькі відносини мають багате історичне підґрунтя, спільну культурну та релігійну спадщину. Першу українську дипломатичну місію (Української Народної Республіки) було відкрито в Атонах 2 березня 1919 року.

Україну, як незалежну державу, було визнано Грецією 31 грудня 1991 року, двосторонні дипломатичні відносини встановлено 15 січня 1992-го. В червні 1993-го в Атонах відкрито Посольство України в Грецькій Республіці. Нині тут діють також Генеральне консульство України у м. Салоніки та два почесних консульства в містах Пірей та Патра.

Одного буденного вересневого, але спекотного дня ми виділили зі свого короткого відпочинкового тижня кілька годин, взяли таксі й приїхали на обійстя церкви Святої Трійці. Немилосердно пекло сонце. Достигали оливи. Німувала церковна брама. Велике табло у золотистій рамочці рідною, українською мовою пояснило, що ми з владикою Святославом розминулися аж на цілу добу. Архирейську Службу Богу він провів тут, під склепінням цього грецького храму, вчора. Разом з ним молилися ще три сотні українців.

В Атенській церкві Святої Трійці. Неукраїнській. Але при ній є настоятель української спільноти. А в Блаженнішого Святослава – своя дорога до цього храму: свого часу він навчався в Атонах у семінарії й на прохання Блаженнішого Любомира Гузара, тодішнього глави Української греко-католицької церкви, закладав підвалини тутешньої української християнської громади.

Для багатьох, не посвячених в історію – політичну й релігійну – словосполучення «Українська греко-католицька церква» звучить дещо парадоксально. Але в

• Атени. Церква Святої Трійці – катедральний собор Екзархату для греків-католиків візантійської традиції

ньому зашифровано компроміс, який врятував християн західних регіонів України від «Третього Риму». Якщо спрощено й коротко, то Українська греко-католицька (уніатська) церква виникла внаслідок укладення Берестейської церковної унії, яку було підписано окремими православними ієрархами України та Білорусії з Ватиканом у 1596 році. Згідно з умовами, ці православні церкви мали прийняти католицькі догмати, філософську доктрину, визнати главенство над собою Папи Римського, проте зберегти православну обрядовість і, що важливо, мову богослужіння – українську. Разом з тим, Берестейська унія збуджувала надію на зрівняння прав та привілеїв приниженої української церкви з панівною римо-католицькою, з одного боку, а, з іншого, повинна була захистити українську церкву від агресивних зазіхань «третього Риму», тобто Московської патріархії, що утворилася у 1589 році, звільнитися від опіки анемічного «другого Риму», тобто Константинопольської патріархії, повернути українську церкву в лоно

● Прокопiю. Церква, в якій молився праведник iоаннiс Руський

● Українські козацькі черепи в монастирських кістницях Святої гори

● Афон. Печера, в якій ймовірно жив Іван Вишенський

● Атени. Пам'ятник Тарасу Шевченку

«першого Риму», який уособлював собою Вселенську церкву під керівництвом Петрового намісника, тобто римського первосвященника...

Інша річ, що Берестейська унія мала, як свої передумови, так і післямову. Її попри те, що перша частина назви «греко-католицька» поволи відпадає, особливо в закордонні, українці-католики в Греції знайшли прихисток саме під омофором Атенської церкви Святої Трійці... І до заснування першого українського культурного центру новітніх часів «Журавлинний край», який народився в 2002 році, долучилася саме ця парафія.

Звичайно, українська присутність на землі еллінів розпочалася століття й століття раніше. На острові Евія є церква Святого Іоанніса. Церкву названо так на честь праведного Іоанна Руського. Або Іоана Русина. За переказами й легендами, він народився в 1690 році на «козацьких землях», за однією з найвірогідніших версій, на Полтавщині. Молодим 20-літнім хлопцем пішов на фронт, брав участь у багатьох битвах періоду російсько-турецьких воєн. Потрапив у полон до турків, які продали його в рабство до заможного паші, а той запроторив бранця аж на острів Евія, в селище Прокопiю, змушуючи відмовитися від християнства та прийняти іслам. Але навіть під страшними катуваннями він не зрікся віри своїх батьків, помер мученицькою смертю й був похований у печері. Згодом вигнані турками з рідної землі грецькі ченці-біженці опинилися на острові Евбея. Заснували там селище з такою ж назвою – Прокопiю. Побудували там церкву, куди помістили саркофаг з мощами праведника Іоанніса. Й сьогодні це місце паломництва тисяч ревних християн з усього світу.

Звісно, ми шукали на землі древньої Еллади насамперед української духовної присутності. І знайшли її сліди на Святій горі. У «формулярах» багатьох афонських обителей є згадки, що поряд з іменем-прізвищем деяких монастирських поселенців є слово «козак». Такі самі написи є й на черепках, виявлених у кістницях Святої гори.

Був колись на Афоні Свято-Іллінський скит, який називали «малоросійським». Заснував його в 1755 році добрий приятель Петра Калнишевського, теж виходець з українських козацьких священників, з Полтавщини, і теж Петро Іванович, але Величковський (1722–1794), більше відомий за чернечим іменем Паїсiй (Величковський або Нямецький). Коштом кошового й трудами старця Паїсiя було створено чернечо-аскетичну школу, яка перекладала святоотцівські праці церковнослов'янською мовою, повертала до життя втрачені традиції православного старчества й містичного філософського вчення про ісихазм, що дало могутній імпульс не тільки для відродження справжнього чернецтва й духовності, а й для відродження православної східнослов'янської культури.

Ще одним центром української духовності на Афоні був заснований запорозькими козаками в 1747 році скит Різдва Богородиці «Чорний вир», який існував протягом XVIII – XIX століть при Зографському монастирі й слугував важливою сполучною ланкою Святої гори Афон і Запорозької Січі. Зв'язок з монастирем, підтримував і останній кошовий отаман Калнишевський, називаючи цей святогірський закуток «Духовним Запорожжям».

Скит також називали «малоросійським», оскільки в ньому жили переважно вихідці з українських теренів, зокрема колишні запорозькі та задунайські козаки. Українське козацтво підтримувало тісні контакти з Афоном: козакі запрошували тамтешніх духовних наставників, щедро жертвували на тамтешні монастирі, звершували паломництва (прощі), а нерідко й самі приймали на Святій горі чернечий постриг, щоб у молитвах і умиротворенні душі дожити тут свого віку.

Нині Свято-Іллінський скит належить грецьким ченцям, а про його козацьке минуле тут вже майже не пам'ятають. Хоча в бібліотеці Ватопедського монастиря, який за історією та впливом посідає друге місце в ієрархії Чернечої республіки, й де міститься 2 тисячі рукописів і понад 35 тисяч друкованих книг, є й оригінали документів XVIII століття, пов'язані з Паїсiєм Величковським. До слова, в монастирі Ватопед зберігається пояс, який за переказами, носила Пресвята Богородиця і який пізніше подарувала апостолу Томі під час свого Успіння. Ми (чоловіча частина нашого сімейства) не тільки бачили релікварій з цієї святині, а й тримали його в руках, молилися над ним.

У монастирі Есфігмен наприкінці X століття був пострижений у ченці майбутній великий преподобний Антоній – засновник Києво-Печерського монастиря. На Афоні також жив Іван Вишенський – уродженець Судової Вишні, письменник-полеміст...

Український відгомін має й Ставромикицький монастир. За даними Івана Огієнка, «дві келії Ставромикицького монастиря і 42 аскетичні келії (каліви) були зайняті переважно українцями». Свою назву він отримав від переказу про те, що на його місці колись мешкав самітник Микита, котрий виготовляв хрести («Ставромикиця» означає «хрест Микити»). Початкова обитель була присвячена Іоану Хрестителю, але в епоху Хрестових походів її зруйнували.

Сучасний монастир заснував константинопольський патріарх Ієремія I. У його соборі зберігається чудотворна ікона «Стридає» – мозаїчний образ святителя Миколи Чудотворця, з якою пов'язано такий переказ. У XVI столітті рибалка вилловив ікону з моря, ймовірно, його викинули іконоборці. Понад 700 років пролежала вона у воді, але при цьому чудово збереглася. До лику святителя причепилася ракушка, з великими зусиллями її зняли,

але на тому місці, де вона прижилася, залишилася темна рана. Її вирішили «не заліковувати», залишивши так, як є. А з ракушки зробили таріль для богородичних просфор...

На грецьких землях жив та працював і видатний представник української поемічної літератури кінця XVI–XVII століть, прихильник ідеї «соціальної рівності» Іван Вишенський родом із Судової Вишні на Галичині. У розквіті своїх фізичних і духовних сил він змінив світське вбрання на аскетичне чернече. Приблизно в 1580-му році, розчарувавшись в «уніатських владиках» і «власні мирській», переселився до Греції. Майже сорок років з великою перервою він прожив в Афонських монастирях. Саме там богошукач склав збірник – «Книжку», куди ввійшли «Извещеніє краткое», «Писаніє до всіх обще, в Лядской землі живущих», «Послання до князя Костянтина Острозького і до єпископів»... Там, на чужині, Іван Вишенський і закінчив світ земний шлях. Де, в якому саме монастирі упокоїлася його душа, достеменно не відомо. В архівах зберігся лише лист від якогось чернеця Леонтія, датований 1633 роком, до львівського міщанина Миколи Золоторуцького, де він згадує «великого старця Іоанна Вишенського святогорця».

Нещодавно українські спелеологи з допомогою болгарських колег відшукали на Святій Горі печеру, в якій ймовірно він жив і помер.

Значний внесок у розвиток культурних зв'язків, поширення знань про історію Греції та України зробив український мандрівник Василь Григорович-Барський – старший брат Івана Григоровича-Барського, провідного архітектора доби козацького барокко, творця багатьох храмів у Києві, Козельці, Золотоноші та Нових Петрівцях. Його називали «українським Одисеєм».

24 роки він мандрував світом за маршрутом Київ-Почаїв-Львів-Відень-Венеція-Константинополь-острів Кіпр-Салоніки-Афон... Вів детальні дорожні щоденники, доповнюючи їх власними малюнками та схемами. За ними згодом викладали образотворче мистецтво в Києво-Могилянській академії.

...Із далеких мандрів «український Одисей» повертався додому пішки. 16 вересня 1747 року він дістався Києва, впав на коліна й поцілував рідну землю. А через місяць, 18 жовтня, Василя Григоровича-Барського не стало. Поховали його в соборі Київського Братського Богоявленського монастиря на Подолі, де в 1622-му знайшов вічний спочинок і гетьман Петро Конашевич-Сагайдачний. У 1935-му році храм за рішенням більшовицької влади знищили. Й відтак, зітерся із земного буття останній слід «вічного мандрівника».

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський**

**Нью-Йорк – Атени – Афон –
Салоніки – Нью-Йорк**

EFFECTIVE 09/13/2023

YOUR RETIREMENT GOALS JUST GOT BETTER

MYGA

MULTI-YEAR **GUARANTEED** RATE

NEW PRODUCT 5-YEAR
5.25%

3-YEAR
4.75%

Great rates you can rely on...

UNA is here for you!

LONG-TERM ANNUITIES

5.50%*
5 YEAR
2ND YEAR 5.00%

5.75%*
7 YEAR
2ND YEAR 5.00%

8.00%*
9 YEAR

* FIRST YEAR RATE.

MINIMUM GUARANTEED RATE 2%.
RATES SUBJECT TO CHANGE.
NOT AVAILABLE IN ALL STATES.

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.

2200 ROUTE 10, PARSIPPANY, NJ 07054 • 800-253-9862 • INFO@UNAINC.ORG • WWW.UNAINC.ORG

STAND WITH UKRAINE

**ХОЧЕТЕ МАТИ АВТОРСЬКИЙ, СУЧАСНИЙ,
НАСИЧЕНИЙ ІНФОРМАЦІЄЮ ЧАСОПИС –
ПЕРЕДПЛАТИТЬ "НОВУ ГАЗЕТУ"!**

NOVA ГАЗЕТА

продовжує передплату

Передплатна ціна:

На рік - 120 доларів
На півроку - 60 доларів
На три місяці - 30 доларів

Виріжте цей купон і разом з чеком або
"мані-ордером" надішліть до редакції за адресою:
78 WINFRED AVENUE, #2, YONKERS, NY 10704

КУПОН ПЕРЕДПЛАТИ

Прошу передплатити для мене _____
(вказати прізвище та ім'я)

"Нову газету" на _____
(вказати термін)

І надсилати за адресою _____
(вказати точну поштову адресу)

Чек ("мані-ордер") на суму _____ додається
(вказати точну суму)

НАШІ ТРОЯНДИ ПАХНУТЬ НАВІТЬ УЗИМКУ!

TWINS FLOWER SHOP

КВІТКОВИЙ МАГАЗИН У КВІНСІ (НЬЮ-ЙОРК)

Адреса: 9507 63rd Drive, Queens,
Rego Park, NY 11374

Телефон: (347) 617-9475

ПРОПОНУЄ:

- ✓ Розкішний вибір квітів, букетів, композицій для будь-яких нагод
- ✓ Оформлення-дизайн урочистих церемоній та залів: весіль, ювілеїв, випускних вечорів тощо
- ✓ Виготовлення букетів-кошиків-композицій за індивідуальними авторськими замовленнями
- ✓ Доставка квітів на замовлення...

«Нова газета» – український громадсько-політичний тижневик
Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку
Видавець і головний редактор – Валентин Лабунський
Власний кореспондент у США – Катерина Кіндрась
Позаштатний кореспондент – Тетяна Маккой
Дизайн – Наталя Цапик

РЕКЛАМА Й ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЮТЬСЯ ЗА ТЕЛ.:
(917) 324-0359

Відповідальність за зміст рекламних матеріалів та оголошень несуть рекламодавці.
Адреса редакції: 78 Winfred Avenue, №2, Yonkers, NY 10704
Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com
Інтернет-сторінка: WWW.NOVAGAZETA.INFO

Nova gazeta – the Ukrainian weekly
Established October 2008 in New York
Publisher and editor-in-chief – Valentyin Labunsky
Correspondent in USA – Kateryna Kindras
Freelance journalist – Tetiana McCoy
Design – Natalia Tsapyk

The publisher may not have the same standpoints with author of printed material. Authors of printed materials are fully responsible for the content of their commercial Ads.
Editorial Office: 78 Winfred Avenue, №2, Yonkers, NY 10704
Advertising Department: (917) 324-0359
E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com
Website: WWW.NOVAGAZETA.INFO
Ціна договірна

СУЧАСНА КРАСА - МУЖНЯ

Фотогалерея «НГ»

14 січня в Орlando (штат Флорида) відбувся 96-й конкурс краси «Міс Америка». В ньому взяли участь представниці всіх 50 американських штатів та округу Колумбія, до якого належить столичний Вашингтон.

Володаркою «золотої корони» Miss America-2024 стала Медісон Марш. Її приголомшливий успіх вже встигли назвати «історич-

ним», оскільки це перша перемога представниці американського війська у всенациональному конкурсі краси. Медісон Марш – 22 роки, вона вже має титул «Міс Колорадо», в 16-літньому віці отримала ліцензію пілота й сьогодні молодша лейтенантка Військово-повітряних сил США. А також – студентка магістерської програми публічної політики Гарвардської школи управління імені Кеннеді.

У завершальний напівфінал вийшли 11 красунь. Їм випало здолати чотири конкурсні раунди – дефіле в стилі athleisure (вбранні, що поєднує елементи спортивного та повсякденного одягу), обговорення гарячих

актуальних тем, таких, як тероризм, наркотики, технологічна безпека, зміна клімату, конкурс талантів і вихід у вечірніх бальних сукнях.

У фінал же вийшло 5 дівчат. Остаточний успіх залежав від відповіді кожної на єдине додаткове запитання про мету участі в конкурсі «Міс Америка». Медісон Марш «обрамила» сучасну красу жінки мужністю, підкресливши свою військову виправку, любов до навчання й прагнення бути лідеркою, аби не тільки мріяти, а й змінювати конкретними вчинками світ на краще.

Друге й третє місце на конкурсі посіли Еллі Бро (Техас) та Сідні Бріджіс (Індіана).

Складно внести 20% на купівлю нового житла?

МОЖЕ ВАМ ДОПОМОГТИ

Вперше купуєте житло? АБО
Тоді це можливо з першим внеском лише 10% без додаткового страхування PMI - унікальна пропозиція від ФКК SUMA!*

Придбайте житло своєї мрії, сплативши лише 5% першого внеску з приватним іпотечним страхуванням (PMI)*.

Зателефонуйте або надішліть SMS на номер 914.220.4900 або пишіть нам на електронну пошту loan@sumafcu.org

Відскануйте QR для найновішої інформації

Main Office:
125 Corporate Blvd.
Yonkers, NY 10701
P: 914.220.4900
F: 914.220.4090

Spring Valley, NY branch:
16 Twin Ave.
Spring Valley, NY 10977
P: 845.356.0087
F: 845.356.5335

Stamford, CT branch:
39 Clovelly Rd.
Stamford, CT 06902
P: 203.969.0498
F: 203.316.8246

New Haven, CT branch:
555 George St.
New Haven, CT 06511
P: 203.785.8805
F: 203.785.8677

Для отримання додаткової інформації про одну з вищезазначених програм або будь-яких інших фінансових питань, які у вас можуть виникнути, ми готові підтримати вас, запропонувавши вигідні тарифи та персоналізовані обслуговування, яке ви звикли очікувати від СУМА ФКУ. Звертайтеся до кредитного відділу АФКУ з будь-якими питаннями або щоб подати заяву.

*Можуть застосовуватися обмеження або ліміти.

www.sumafcu.org

SUMAFCU NMLS# 527694

